

GOTLANDS ARTILLERISTEN

Gotlands Artilleriregemente • A7 Kamratförening

UR INNEHÅLLET

C A 7 har ordet	Sidan 4
Bäste kamrat	Sidan 7
Vad gör 55 års- pensionärerna	Sidan 12
Ny bataljons- chef	Sidan 14
Första 77 B- kompaniet	Sidan 17
Arthur i Älvdalen	Sidan 22
Marschen går till Blåhäll	Sidan 32
Q vid A 7	Sidan 38

ÖSTERBY BRÄDGÅRD

ÖSTERBYVÄG 28, VISBY

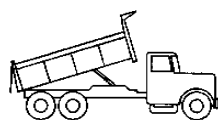
BYGGVAROR

- VIRKE LISTVERK
- BYGGSKIVOR, GIPS o. SPÅN
- SLIPSERVICE
- TRYCKIMPREGNERING
- SÅGNING - HYVLING
- GULLFIBER
- ICOPAL-PAPP
- PLYFA-PLYWOOD
- BOSTIK LIM
- HP-FÄRG

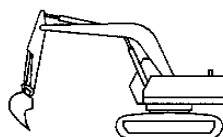
ÖPPET: 7.00-16.30. Lunchstängt 12.00-12.30
Lördagar 9.00-12.00

Tel. 0498-21 04 10, 21 66 29

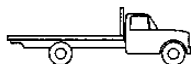
Telefax 0498-21 42 75

Allt i branschen!

Tillhandahåller
grus och
sorterad matjord

Utför
grävmaskins-
arbeten

Granvägen 7 620 34 Lärbro
0498-22 54 31 och 22 56 31

Visby Återvinning AB

Österbyväg 23

Box 1051, 621 21 Visby

Tel 0498-21 40 88, 21 50 88

Telefax 0498-21 31 88

Störst på Gotland inom återvinning av järn- o. metallskrot, blybatterier
Brett sortiment av handelsjärn, ex.vis stångstål, balk, plåt, rör, armering.

Försäljning av gas och gasol.

Hjärtligt välkomna in på ett besök!

INNEHÅLLSFÖRTECKNING		REDAKTÖRENS RUTA
		<i>Bästa Gotlandsartillerister!</i>
<i>Chefen A 7 har ordet</i>	<i>Sidan 4</i>	När jag nu skriver dessa rader, den 7 juni, så står sommaren för dörren och när Du läser detta så börjar snart dagarna att bli kortare igen. Det är konstigt vad tiden bara flyger iväg, men låt oss nu i alla fall hoppas på att vi får en fin sommar i år och att alla får möjlighet att njuta av både sol, värme och bad.
<i>Bäste kamrat</i>	<i>Sidan 7</i>	Min förhoppning är också att detta nummer av Gotlandsartilleristen innehåller sådana artiklar, som Du som läsare vill ha i din tidning.
<i>Mina chefer</i>	<i>Sidan 8</i>	C A 7 har, som väl dom flesta vet, valt att pensionera sig, så jag vill i "min ruta" passa på att tacka Olle Bjurström för hans stora engagemang i A 7 Kamratförening och för hans pådrivande arbete för att vi skall vara en aktiv förening. Jag önskar honom, och givetvis hans hustru Gunilla, lycka till på fastlandet.
<i>Styrelsemöte och Pubafton</i>	<i>Sidan 10</i>	- Om det nu blir med "en brödbil eller bara golf", som Olle kommer att sysselsätta sig med som pensionär med beredskapsavtal, får väl framtiden utvisa. Tack Olle!
<i>Mortimer Sederholms vandringspris 1999</i>	<i>Sidan 11</i>	Du kommer alltid att ha en plats i Gotlandsartilleristernas hjärta och vi i Kamratföreningen hoppas givetvis på att vi även framöver får träffa dig vid några av våra sammankomster.
<i>Vad gör 55 års-pensionärerna?</i>	<i>Sidan 12</i>	När nu Olle går i SPB-pension lämnar han över till en "ren A 7-produkt", nämligen Sven-Åke Asklander.
<i>Ny bataljonschef vid A 7</i>	<i>Sidan 14</i>	Sven-Åke ryckte in på Korsbetningen i juni 1973 och han och undertecknad blev sedan kurskamrater vid Aspirantskola 1 vid A 6 i Jönköping 1973-74. Att han sedan skulle "trava på" och så småningom bli C A 7, det hade nog varken "Askis" eller jag en aning om då.
<i>Tillbakablick över utbildningen av seklets sista 4140-kompani</i>	<i>Sidan 15</i>	Jag hälsar Sven-Åke hjärtligt välkommen "hem igen" och jag är säker på att hans kontakter i HKV kommer att vara till nytta, så att han kan fortsätta med Olle Bjurströms kraftfulla arbete för A 7:s bästa.
<i>Första 77 B-kompaniet på Gotland - en återblick</i>	<i>Sidan 17</i>	Jag hoppas även att vår nya chef kommer att jobba för en aktiv Kamratförening vid A 7.
<i>Arthur i Älvdalen</i>	<i>Sidan 22</i>	Det är säkert ingen lätt uppgift som Sven-Åke tackat ja till, men i sann "A 7-anda" kommer han att känna stödet från Gotlandsartilleristerna i ryggen, när han nu skall försvara A 7:s gröna färg i dessa "oroliga tider".
<i>Arthur - "Värnpliktsversionen"</i>	<i>Sidan 24</i>	Jag avslutar med att önska alla en riktigt trevlig sommar och riktar här även mitt speciella tack till alla artikelförfattare och annonsörer.
<i>Kamratföreningens "Vårutflykt"</i>	<i>Sidan 26</i>	Gunnar Trennestam
<i>A 7 Högtidsmiddag den 14 maj 30</i>	<i>Sidan</i>	Adressen är fortfarande A 7/DSA, 621 86 Visby och mitt telefonnummer är 0498-29 52 46.
<i>Marschen går till Blåhäll</i>	<i>Sidan 32</i>	Hör gärna av Er med tips och artiklar!
<i>Tack för maten!</i>	<i>Sidan 34</i>	Nästa deadline är den 11 november 1999 men jag tar gärna emot bidrag innan detta datum
<i>Göteborgsvarvet 1999</i>	<i>Sidan 35</i>	
<i>Avtackning av trotjänare</i>	<i>Sidan 36</i>	
<i>In i dimman</i>	<i>Sidan 37</i>	
<i>Q vid A 7</i>	<i>Sidan 38</i>	
<i>Saxade klipp ur artilleriet vid Korsbetningen</i>	<i>Sidan 40</i>	
<p>Utkommer 2 gånger/år med ett nummer omkring 06-15 och ett nummer omkring 12-15. Ansvarig utgivare: Olle Bjurström Chefsredaktör: Gunnar Trennestam Annonsredaktör: Björn Wizén Redigering: Gunilla Sjölin Tryck: Snabba Tryck, Visby</p>		
<p>Omslagsbilden: Klockan 08.00 den 18 februari 1999 sågs det första nedslaget vid skjutning med basflödesgranat på Gotland. Bpl Gothemhammar, nedslag utanför Gratuten, söder om Furilden, och skjutavstånd 20 km.</p>		

CA 7 har ordet

För sextonde och sista gången har jag nu äran att till Gotlandsartilleristens läsare förmedla ett antal fakta samt en del egna tankar.

Som ni alla känner till står vi i Försvarsmakten åter inför stora nedläggningar, i synnerhet inom armén, och en viss oro sprider sig i organisationen, även till oss på Gotland. Jag känner att jag måste inleda med en tydlig genomgång i Försvarsfrågan.

Bakgrund

I FB -96 beslutades att inom detta femåriga besluts ram skulle man ha en kontrollstation 1999 för att se om de i FB -96 beslutade nedskärningar av FM medel fortfarande ägde relevans med hänsyn till omvärldsläget, de säkerhetspolitiska bedömningarna etc.

Inom FB -96 ekonomiska ram tog ÖB för över ett år sedan initiativet till en ominriktning av FM, där vi på ett tydligt sätt skulle lämna invasionsförsvaret och i stället satsa på en kompetensorganisation som ägde ett antal förmågor.

Den 13. oktober 1998, dagen efter det ÖB redovisat tre alternativ, med förordat förslag, till en kompetensorganisation, uppstod diskussionen om anslagsförordningen. Denna förordning ändrades för några år sedan på ett sådant sätt, att från att tidigare ha erhållit materielpengar vid beställning så skulle de fortsättningsvis erhållas vid leverans. Detta innebar att FM under 95-96 återbetalade materielpengar, mer än 10 Mdr, som skulle erfordras först vid leverans. Dessa materielpengar hade ÖB inplanerat under åren 99-01. Försvarsministern delade ÖB uppfattning i frågan. Samtidigt hade socialdemokraterna gjort upp med två partier på vänsterkanten, båda kända för ointresse för det militära försvaret, om ett långsiktigt samarbete. Under några veckors debatt framgick tydligt, föga överraskande, att dessa två partier inte var intresserade av att FM skulle få sina rättmätiga pengar och Finansministern stod fast vid samma uppfattning och därmed vid uppgörelsen med dessa två partier. Statsministern gick inte ut på planen i frågan. Konsekvensen för FM blev att "ta hem" över 10 Mdr under åren 99-01. Samtidigt uttalar Försvarsministern tydligt att för det långsiktiga försvarssamarbetet önskar han en bred förankring med partier ur det borgerliga blocket. Vad lång sikt är kan ju diskuteras och så bred blev väl inte förankringen för åren 02-04. Här blev det en uppgörelse med centerpartiet. Centerns nye partiledare, som varit tämligen osynlig efter sitt tillträde, klev här in på scenen med innebörden att en ytterligare reduktion om 3 x 4 Mdr kommer att ske under åren 02-04. Ett centerpräglad "omställningsbidrag" på 4 Mdr gör att reduktionen totalt under dessa år blir 8 Mdr.

Två stora orsaker till århundradets största kompetensslakt är nu berörda men många frågar sig ändå hur dessa reduceringar, (totalt c:a 30 Mdr för tiden 96-04) kan göra att mer än halva armén skall bort? Kan man inte i stället spara på JAS?

Frågorna är i högsta grad berättigade, för så sent som för drygt ett år sedan, när ominriktningsarbetet star-

meddelade Försvarsministern att vi nu hade gott om tid, ett par år, att tänka över framtiden inför nästa försvarsbeslut och se till att göra något riktigt bra. Men så blev det inte, det blev i stället väldigt bråttom vilket främst beror på det akuta omplaneringsbehovet betingat av att Regeringen konfiskerat mer än 10 Mdr för åren 99-01 i samband med den ändrade anslagsförordningen.

JAS

När det gäller JAS är det politisk förankrat och beslutat att delserie 3 slutförs, d. v. s 204 flygplan anskaffas. JAS drar f. n c:a 11 Mdr/år, (= 22 x MKG årsbudget) och omförhandling av materielkontrakt är oftast mycket svårt och kan närmast liknas vid att kasta pengarna i sjön. Pengar finns endast att hämta i att:

- utbilda färre värnpliktiga
- därav krävs färre förband/garnisoner
- avveckla personal och mark, anläggningar och lokaler

ÖB förslag

Inom den nya ekonomiska ramen har nu ÖB lämnat ett förslag som i korthet innebär att i Målbild 2004 har Sverige lika många kvalificerade flygplan som övriga Norden samtidigt som vi har den minsta armén. Exemplet 204 JAS och 48 artilleripjäser i Målbild 2004 visar hur totalt fel materielavvägningen blivit. ÖB föreslår vidare att armén skall ha kvar sex brigader, där Gotland är utpekad som en plattform och specialtruppernas samlas på vardera en plats, för artilleriet sannolikt Kristinehamn, men därom är ännu inget förslaget.

Avvikande mening

ÖB förslag åtföljdes av ett antal avvikande meningar. De tyngsta enligt min bedömning från GI armén, GI marin, MB M och MB N. Även GI flygvapnet och MB S har lämnat avvikande mening, men enligt min uppfattning av lättare slag. Elakt vågar jag spetsa till det litet och påstå att de lämnats som stöd för ÖB och för att visa att alla har det lika jäv...

Av stort intresse för Gotland i dessa avvikande meningar är

- att GI armén, Genlt Paul Degerlund, vill ha minst två utbildningsplattformar för specialtrupper samt fler värnpliktiga till utbildning
- att MB M, Genlt Percurt Green, vill ha kvar nuvarande markstridskoncept (mek - art - lv) på GOTLAND - Heja MB!
- att MB N, Genlt Mertil Melin, anser att på Gotland skall det inte vara någon brigad, utan en modern version av "Gotlands trupper" - positivt (!) för A 7 och Lv 2, negativt för P 18

Politikernas reaktioner och det fortsatta arbetet

Den här gången skall inga regionalpolitiska hänsyn tas har det sagts, både från politiken och från Högkvarteret, när det gäller val av förband att få överleva. Självfallet blir det inte på det sättet, vilket också bekräftas i Regeringens (Fd) "Riktlinjer för det fortsatta arbetet med översyn av Försvarsmaktens grundorganisation" vilket jag kunde ta del av den 28. maj. Här står ett antal satser som jag som A 7:are tolkar positivt, några exempel:

*** Organisatorisk struktur**

- Förändringsförslagen skall medge rationella produktionsförutsättningar...
- ... hela organisationsenheter avvecklas eller integreras...
- För att svara mot de krav som den framtida FM organisation ställer avseende bl. a rationella utbildningsvolym, samträning och förbättrad systemkunskap, skall grundorganisationen omfatta främst större och integrerade organisationsenheter
- Förslag som innebär att det endast skall finnas begränsad verksamhet på en ort skall utgöra undantag

*** Regionalpolitiska aspekter**

- Vid utformningen av den grundorganisatoriska strukturen skall de långsiktiga regionalpolitiska problemen svårighetsgrad på berörda lokala arbetsmarknader beaktas.

Fortsatt arbete på Gotland

Vårt eget arbete på Gotland tar närmast sikte på att den 23. juni övertyga stf ÖB, Amiral Frank Rosenius, om hur vi vill utvecklas på Gotland. Vi ser också fram emot att träffa en rad politiker. Ni minns väl att det -96 var politikerna som räddade KA 3 och Lv 2. För egen del driver jag bl. a att ÖB förslag om att lägga ned A 7 och Lv 2 innebär att kvar i VISBY blir - "En kompetensdränerad solitär med en oförändrad stödoffert". Vidare ifrågasätter jag starkt kontraktsanställning av korttidsanställda värnpliktiga för att klara

internationella insatser. Man har planerat 1000 sådana vpl/år. 1000 vpl x 300 000:- i årskostnad = 300 miljoner = 4 x A 7 årsbudgetar. Allt detta för ett eventuellt framtida behov. Vi ser ju också att även om efterfrågan idag finns på FN-soldater, motsv, så är den politiska viljan mycket låg att sända iväg dessa innan fred råder och återuppbyggnad påbörjas.

Kamratföreningen

I år har en vårutflykt modell större genomförts, mer om detta på annan plats. Jag vill här ändå passa på att tacka Svante Ståhl som planerat det fina Boforsbesöket, samt också rikta ett tack till Bofors Weapon System för ett generöst mottagande.

För den närmast framtiden vill jag bara påminna om verksamhetsplanen på tidningens sista sida.

Personal

Åren går fort och det är åter dags att få ny bataljonschef, övlt Bo Hansson tillträder 1. juni och han är i grunden Wendesartillerist.

Stabschefsbefattningen är vakant sedan den 1. april, men beslutsavsikt finns i HKV om tillsättning av fastlandsöverstelöjtnant den 1. augusti.

I staben i övrigt har mj Kjell Jonsson lämnat oss för säkchefsjobbet i MKG-stab och mj Åke Nordenhall fortsätter sin chefskurs, efter två års uppehåll, i augusti.

Tillkommande är i stället mj Mats Kvarnberg efter två år på ArtSS och kn Tony Löwenborg (mj när detta läses?!) från stabsprogrammet på FHS.

I inledningen skrev jag att detta var min sista krönika. Skälet är att jag i sommar SPB-pensionerar mig efter 55 fyllda. Min sista tjänstgöringsdag är den 30. juni och jag efterträds då av övlt Sven-Åke Asklander, välkänd Gotlandsartillerist. Sven-Åke som de senaste två åren tjänstgjort i Högkvarteret, har den senaste tiden bl. a arbetat med den framtida grundorganisationsplaneringen, vilket innebär att han är väl inne i den pågående processen.

Jag önskar Sven-Åke *Lycka och Framgång* i kommande strider för Gotlands artilleri. Det är också min förhoppning att han ska få del av den stora vänskap, lojalitet, anda och sammanhållning Ni visat mig under mina år som Regementschef. Här borde jag naturligtvis passa på att rikta särskilda tack till många av Er framstående Gotlandsartillerister, men följer i stället tesen "*Ingen nämnd - Ingen glömd*", men bara nästan. Med "Anda och sammanhållning" i åtanke vill jag rikta ett speciellt *Tack* till Officerssällskapets mångårige Kuse, tillika Gotlandsartilleristens redaktör, *Tack Gunnar*.

Efter sju fantastiska Chefsår kan jag bara framföra mitt uppriktiga

TACK GOTLANDSARTILLERISTER!

Visby
Box 1018
621 21 VISBY
0498-21 60 75

Gotlandsflis AB

Klintehamn
Industriområde
620 20 KLINTEHAMN
0498-24 14 60

”Bäste kamrat” vid A 7 utbildningsåret 1998/99

Som 1900-talets sista ”Bäste kamrat” utsågs i år Hans Sandberg från Nynäshamn. Hans som har gjort sin värnplikt som kock vid Stålhatts kompani har, enligt både kamrater och befäl, en förmåga att alltid påverka sin omgivning på ett positivt sätt. Detta har han gjort genom att alltid vara på gott humor, vara en kompis som alltid ställer upp och alltid vara den som livat upp stämningen när något varit tungt och besvärligt. Vidare har han varit en duktig kock, haft en sund inställning till att ”göra lumpen” och uppträtt moget både i tjänsten och på fritiden. Hans fick ur C A 7 hand motta A 7 Kamratförenings gåva till ”Bäste kamrat”, Örjan Håkansson litografi med motivet ”Lillklint på Tofta skjutfält”, och minnesboken om ”Artilleriet vid Korsbetningen”.

Redaktören hälsar Hans lycka till i framtiden.

Semper Foods
ETT FÖRETAG I ARLAGRUPPEN

Mina chefer

När sommaren nått sin höjdpunkt tar som bekant vår chef, Olle Bjurström, farväl och flyttar efter väl förrättat värv med hustru Gunilla och hunden Micha åter till fastlandet, vilket lockat mig fästa följande rader på pränt, som ett hej och lycka till och en påminnelse om att A 7 haft turen att ledas av en räckra bra chefer, vilken toppades av Olle, som hängivet och skickligt verkat för att artilleri ska finnas kvar på Gotland.

Chefer för A 7 en glänsande rad
tack till Er alla från min ringa person.
Skönt är att minnas den chefskavalkad
av vilka några befordrats, andra har gått i pension.

Stramast var Deutgen, det gällde att noga ge akt
jag tycktes, 17-årig, ha kommit till främmande land.
När chefen kom in måste även små flickor stå i givakt
jag hade behövt hålla min pappa i hand.

På 70-talet kom Nihlén, Kennerby och Areskoug
tre fina chefer, stolta och lagom strama.
De trivdes i skjutfältets ärrade skog
och ville bevara det vackra Blåhälls panorama.

Från Norr kom Lahti.
Hans upt var Lapplands högsta gran
och mottot var samarbete, förtroende, respekt.
Språket kryddat med ”tusan, djävlar och fan”
lät så folkligt, respektingivande och käckt.
Emellertid en bättre vän är svår att finna
steget tycktes kort från skrivbiträde till överstinna.
Håll med om att jag skriver på skoj
en alldeles egen osannolik ploj.

1982 var det sista år
som A 7 var egen myndighet
att just Helge Gard mildrade slaget,
vi som var med då, förstår
han var (är) ju på planering en verklig dignitet.

Curt-Christer, den nya tidens ledare
såg gärna stabens civilist ute i fält
för att kamratskap och kunskap skulle bli bredare
och där stod jag glad om än det gällt
att stå i eld i blod i frost i svält (J L Runeberg).

... **Mitt ICA**
mitt på Gotland

Med famnen full av pärmar
jag miste i trappan balans
blev tröstad och peppad
av chefen, överste Dellner med förnamnet Hans.
När jag så småningom lagts in på kirurg och medicin
fick jag besök av vår nästa chef, Kjell Plantin.
Att hjälpa sin nästa tycks för båda vara rutin.

Olle, Du kom till A 7 för att bli vårt högsta befäl
kunnig, beläst och mån om att allt skulle gå väl.
Med målet, att A 7 skulle förbli
en gyllene krona i vårt svenska artilleri.
Men nu är det dags att Olle med **ålderns** rätt (55+)
lämnar sin valplats Visborgsslätt.
Jag står kvar i stram givakt
för honom och hans övermakt.
Av hela mitt hjärta önskar jag
att lyckan står Er bi från dag till dag.
A 7 har laddat var pjäs med kardus av sitt bästa krut
för att hylla vår avhållne chef med en riktig salut.
Olle, tänk på vår ö med saknad ibland.
och minns tiden vid Ditt fina, trofasta förband.

Gunilla, sekreterare

SYNSAM ÄR DEN
LEDANDE OPTIKER-
KEDJAN DÄR MED-
LEMMARNA VÄLJS
IN EFTER STRÄNGA
KVALITETSKRAV PÅ
SERVICE OCH KUNNANDE

Båge och!
Hos oss får du alltid ett glaskärt besked om priset.
De priser som du ser på våra bågar är inkl. slipade glas.
Ett pris. Både båge och glas.
Paket priser
Hos Synsam!

Leg. optiker
Bo Johansson
Irene Sandver
Peter Johansson

GLASÖGONHuset **SYNSAM**
Innehavare Bo Johansson

☎ **0498-21 18 79**
Telefax 0498-27 11 11
Adelsgatan 1 VISBY

Styrelsemöte och Pubafton

Den 14 april hölls planerat styrelsemöte i Regementssalen. Vid mötet var den viktigaste punkten Kamratföreningens Villingsbergsresa, som redovisas på annan plats i tidningen.

Pubaftonen som följde efter styrelsemötet blev inte så välbesökt som förra gången. Orsaken till detta vet jag inte, kanske gick inbjudan ut för tidigt eller så var det för mycket information på den.

Många aktiva deltog också i ARTHUR-skjutningen vid ArtSS.

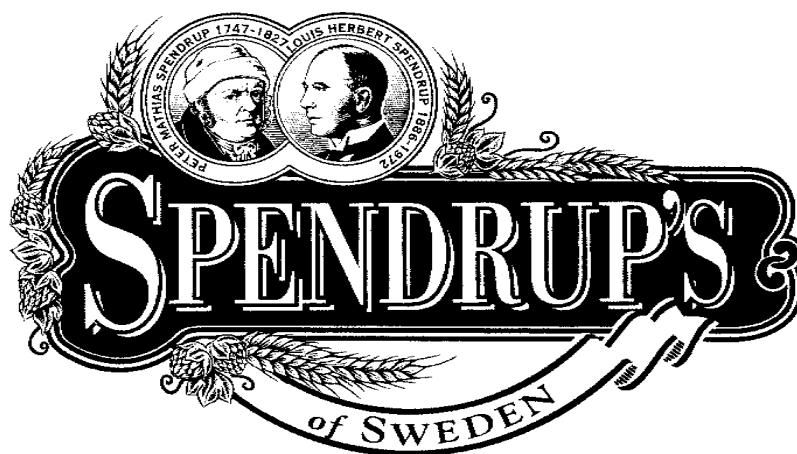
Jag hoppas i alla fall att denna form av kamratsamvaro inte kommer att upphöra p. g. a för få deltagare. Utan att den i stället skall svälla ut, till något som både äldre kamrater och yngre "aktiva" skall inse är ett ypperligt tillfälle att träffas för att höra historier från förr och berätta om hur det är vid A 7 idag.

Regementssalen Tore Svensson, Rolf Hansson, Olle Bjurström och Mats Runander. Förmodligen sista gången som Olle höll i Kamratföreningens ordförandeklubba

Vi skall slå lite x-tra på trumman inför nästa Pubafton.

Redaktören.

Annorlunda skjutgren

Mortimer Sederholms vandringspris 1999

Tävlingen om Mortimer Sederholms vandringspris 1999 startade tisdagen den 18 maj på eftermiddagen, under förmiddagen genomfördes Vårpokalen. Vi var 25 deltagare som gjorde uppning i bussen som rattades av kn Thomas Bjuresten, och reseledare var kn Sylve Nilsson. Färden gick söder ut. Första stoppet blev på Klinteberget, där mötte mj Anders Nilsson oss och

vi förstod genast vad som skulle ske, kartläsning från stationspunkt givetvis. Tio stycken mål i terrängen runt Klintehamn, oj vad svårt och tiden var begränsad till 20 minuter, vissa hade svårt att klara tidskravet, men alla kom slutligen åter till bussen som nu fortsatte mot Ekstakusten. Det blev ett stopp vid Kronvalds fiskeläge för där stod kaffet dukat och vi genomförde även två tävlingsmoment. Kn Bjuresten invigde oss i skjutning med slangbella mot tomma ölburkar. Vi sköt 10 märlor under tidspress, vilket visade sig vara ganska svårt, det bästa resultatet stod Ulf Karlsson för, sex träffar på den korta tiden en minut och en sekund. Därefter tog kn Buskas över och det var dags för terrängvarpa. Det var 5 varpamål i skogen mellan träd och stock, max 7 kast på tid givetvis, vilket resulterade i trädstudsar och andra missar som gjorde att varporna hamnade lite här och där. Färden gick vidare söder ut och slutade vid Sjövärnsgården på Hoburgen. Vi inkvarterade oss, och därefter var det dags för den traditionsenliga bastun med öl. Kvällen fortsatte med mat på Majstregården och teoriproov å la Kjell Jonsson. C A 7 anlände efter sitt besök på Högkvarteret, för det var ju i dessa dagar som ÖB lade fram sin utredning till regeringen.

Efter maten fortsatte samkvämet i Sjövärnsgården med musik från olika instrument och korvgrillning. Natten avrundades med att fira Anders Nilsson på födelsedagen.

Efter första dagens tävlingar var mj Göran Karlsson i ledningen med kn Sylve Nilsson straxt efter.

Onsdag morgon kl 06.00 var det väl ingen som kunde undgå tonerna från Sylve Nilsson, när han gick runt med sitt durspel och spelade revelj. Tävlingen fortsatte med de fyra avslutande delmomenten. Vi började med vapentjänst som bestod av skjutning med salongsgevär mot en tioringad precisionstavla, momentet leddes av Anders Nilsson. Här var man tvungen att koncentrera sig i stående skjutställning och resultat under 47 poäng var ej att räkna med om man ville vara i

Särskjutning utanför Sjövärnsgården

täten. Därefter tog Buskas över och det blev pilkastning på en Darttavla, resultaten var ganska varierande. Tävlingen gick vidare till Bjuresten och där fick vi i uppgift att gå en viss strecka och ta tid på vår egen gångtid. Sedan fick vi ta av oss våra klockor och gå samma varv en gång till och nu gällde det att gå varvet på samma tid. Överlägset bäst var C A 7 och kn Anders Carp som gick de båda varven på exakt samma tid. Avslutningsvis var det återigen dags för Kjell Jonsson att ha ett delmoment. Denna gång var det som tur var inget teoriproov utan en tipspromenad med flygfån som tema, alltifrån kråka till flygplan samt avståndsbestämning av ett mål. Tävlingen fick avgöras med särskjutning mellan Sylve Nilsson och Ulf Karlsson där Sylve avgick som segrare i århundradets sista tävling om Mortimer Sederholms vandringspris. Tävlingen avslutades på Majstregården med kaffe och prisutdelning och därefter gick bussen åter till A 7.

Text och foto: Björn Wizén

VAD GÖR 55 ÅRS-PENSIONÄRERNA?

Här några "vandrare" som tar en välbehörlig paus vid Hangrebod.

Leden tätar alltmer med pensionärer vid 55-års ålder. Vi blir allt fler, så många att några kallar oss för "överskottet". Kanske det ligger något i detta.

Hur som helst så har vi många noteringar i våra almanackor långt fram i tiden. Många fler nu, än när vi var kvar i kronans tjänst. Detta är bra. Som pensionär behöver man något att göra. Något att "slå händerna i". Viktigt är också att hålla kontakten med gamla arbetskamrater.

Vi är några stycken (Allan Olofsson, Mats Bergvall, S-O Alfström, Göte Andersson, Thore Svensson, Leo Lövdahl och Rolf Malmros) som slagit oss samman och vandrar runt Gotlands kuster. Vi samlas andra måndagen varje månad och gör en etapp. Det kan bli 1,5 - 2 mil varje gång. Väder, vind och terräng avgör sträckans längd. Vi startade vid Skälsö i maj -98, vi gick norrut och har nu hunnit till Botvaldevik på ostkusten. Varje etapp dokumenteras med fotografier och anteckningar över "dagens händelser". Förhoppningsvis blir det en bra dokumentation av Gotlands kuster. Många minnen från arbetsåren återupplevs och berättas. Kommer Du ihåg när???

Alla i "vårat gäng" tycker att detta är ett bra sätt att:

1. Träffa gamla arbetskamrater
2. Erhålla en god motion
3. Få uppleva Gotlands natur på nära håll.

Någon kanske undrar när vi kommer runt ön? Huvudön har vi lagt upp på en treårsplan. Men egentligen får det ta den tid det tar. Vi är ju pensionärer och har gott om tid. När vi åter kommit till Skälsö, inriktar vi oss på öarna runt Gotland. Här finns ju långa kuster kvar att gå. Fårö, Furilden, Västergarnsholm, Sandön och många många fler. Inriktningen är att vi ska klara av dom alla. För oss f. d. militärer är ju varje etapp något av ett "soldatprov", och det gillar vi. Vi tycker att den här aktiviteten gärna kan rekommenderas till andra grupper.

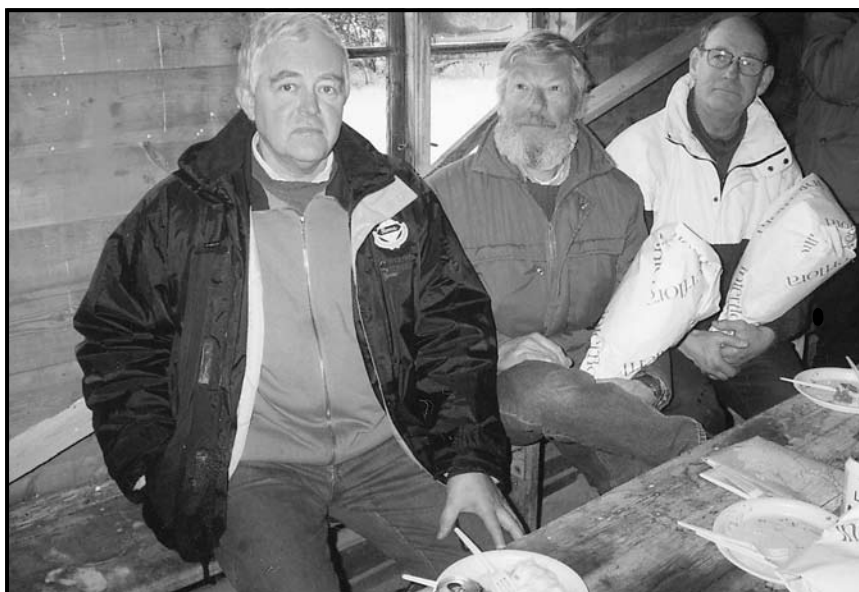
Övrig tid har var och en av oss olika aktiviteter vi ägnar oss åt. Några är orienterare och de engagerar sig i sina klubbar. Andra pysslar med sina fritidshus. Några jobbar i den egna skogen. Jakt och fiske är också populärt bland oss pensionärer

Vår dagsetapp från Botvaldevik den 8 februari blev speciell. Två stycken nya medlemmar, Björn Nilsson och Lasse Hoas hälsades välkomna.

Eftersom vi har två stycken nyblivna 60-åringar i gruppen (Thore Svensson och Mats Bergvall) hade vi bestämt oss för att överraska dom under dagen. Med god medverkan från C A 7, Olle Bjurström och C Pers, Anders Nilsson, serverades kronlunch vid Hangrebod. In till A 7, och vidare ut i skogen hade också Kalle Lindström (60 år i febr.) lurats. C A 7 uppvaktade de tre 60-åringarna med blommor. Vi i gruppen uppvaktade också med presenter. Allt uppskattades mycket. Det är inte alla som firar 60-årsdag vid stranden i februari månad. Vi önskar våra 60-åringar lycka till. Vi övriga i gruppen fick en närande och god lunch. Det tackar vi C A 7 för. Efter 60-årskalaset fortsatte vandringen mot dagens etappmål. Som Ni ser så håller vi pensionärer igång både kropp och själ. Vi vill på detta sätt sända en hälsning till våra A 7-kamrater, både aktiva och pensionärerna.

Vi ser fram emot nästa veteranlunch!

*Hälsningar
gm Sven-Ove Alfström*

Tre nöjda 60-åringar fr. v: Kalle Lindström, Thore Svensson och Mats Bergvall

INTERSPORT®
Shops for Winners

Bo Hansson

Ny bataljonschef vid A 7

Mitt namn är Bo Hansson och den 1. juni började min tjänstgöring vid Gotlands artilleriregemente som bataljonschef.

Ursprungligen är jag en Wendesartillerist, som ryckte in på A 3 i Kristianstad juni 1973. Åren 74-77 innehåller såväl akademiska studier vid Lunds universitet, som utbildning till reservofficer med examen 1976. Vidare tjänstgjorde jag också vid ett antal FN-bataljoner på Cypern samt i Mellersta Östern.

Efter genomgången "Krigsskola Karlberg" 1979 löpte karriären vidare enligt dåvarande utbildningssystem. AIRS 1981/82, kapten 1982, MHS allmän kurs 1985/86, major 1987. Mellan skolorna var det främst grundutbildning av värnpliktiga, men även utbildning av befälselever vid kadettskolorna, som utgjorde mina arbetsuppgifter.

Vidare har jag haft förmånen att tjänstgöra vid ArtSS och dess GU-bataljon under somrarna 1986-1989. Utbildningsåren 1988/89 var jag chef för 8. kompaniet vid A 3 - Cardells kompani. I gryningen den 1. april 1989 "landsteg" detta kompani i Visby hamn, för att delta i AR 7 slutövning "GUTELD". Landstigningen gick bra, men det blev större problem med det "första eldöppandet". Kompletta skott till 15,5 F är inte kompletta utan tändpatroner! Dessa patroner fick hämtas vid A 3 med hjälp av provatflyg, helikopter m m. Kompaniet kom dock till skott under eftermiddagen och deltog i resterande del av övningen. Jag vill återge denna händelse då detta var första gången som jag kom i kontakt med A 7. Min erfarenhet från denna övning var att A 7 är ett förband där alla tar tag i eventuella problem och löser dessa med ett glatt humör och bra resultat.

Året innan jag gick MHS HSK 2A (högre stabskurs för armén två år) tjänstgjorde jag som avdelningschef på AKH AK (Krigsskolan Karlberg). En mycket givande tid!

1990-92 var jag elev på MHS HSK 2A och efter den kursen följde aspiranttjänstgöring i två år vid Milostab Syd samt vid arméstaben/arméledningen. 1994-96 var jag åter vid milostaben i Kristianstad, då på underhållsavdelningens centralavdelning.

Sommaren 1996 blev jag erbjuden och tackade ja till en tjänst på samordningssektionen i arméledningen. Den perioden, 1996-98, har varit den mest intensiva tiden i mitt yrkesliv. Försvarsbeslut -96 visade sig inte i alla stycken vara fullt ut finansierat, de "svarta hålen" var ett faktum. I AL Sam hanterade jag flera av de frågor som genererades just av dessa "svarta hål". En mycket lärorik period.

Våren 1998 presenterades "Högkvartersutredningen", vilket innebar att Försvarsmaktens centrala ledning kom att omorganiseras. Själv kom jag då att ingå i projekt "HKV NY" med uppgift att "bädda" för en smidig omorganisation den 1. juli 1998.

Från 1. juli 1998 har jag tjänstgjort vid Samordningsavdelningen, med ansvar för bl. a föredragningar för ÖB och Stf ÖB, åtgärder kring militärledningsammansattnen samt ÖB planeringskonferenser, vissa kontakter med Försvarsdepartementet, samordning HKV och de tre försvarsgrenscentra m m.

Inom krigsorganisationen har jag tjänstgjort vid pansarbrigad såsom artillerichef på olika nivåer.

Jag är sedan 1978 gift med Britt-Marie, högstadielärare. Vi har en dotter, Marie 20 år samt en son, Fredrik 17 år. Båda ungdomarna studerar. Familjen är bosatt i Fjälkinge, ca 10 km öster om Kristianstad.

Hur framtiden kommer att se ut är oklart. Stora förändringar kommer att ske inom Försvarsmakten. Om detta kommer att beröra Gotlandsförbanden finns det i dag ingen som kan säga. Oavsett vad som kommer att ske, så är även i fortsättningen, kvalitet i utbildning och officerskårens kompetens de två mest avgörande reklamfaktorerna för ett förband.

För min egen del ser jag nu fram emot att under de kommande två åren få delta i verksamheten på Gotland. Jag är mycket glad och stolt över att få tjänstgöra som bataljonschef vid A 7.

Tillbakablick över utbildningen av seklets sista 4140-kompani

Under det gångna året utbildades som bekant delar av ett kompani 10,5 cm haubits m/4140 ingående i VN. Kompaniet var reducerat till en komplett pjäspluton, rek- och bplatsgrupper samt en kompanisamlingsplats och en "underhållsgrupp". Organisationen var således ordentligt slimmad vilket i vissa avseenden innebar stor handlingsfrihet, men i andra en del begränsningar.

Uppstarten

Efter att ha fältorganiserat A 7:s GU-bataljon i början av november påbörjades en något forcerad utbildning på de olika tåterna. För pjäsplutonens del var det inledningsvis mycket materielltjänst, riktprov och säkerhetskontroller. Märkligt nog var det inget större problem att motivera soldaterna trots att deras tidigare logementskamrater hade utbildning parallellt med Sveriges modernaste pjässystem, 77B, och den uppmärksamhet som därmed följde. Under början av utbildningen råkade en riktare bryta armen när han ramlade med en skjutelementräknare i famnen, vilket dock inte hindrade honom från att avlägga godkända riktprov. Han kunde ju fortfarande använda sin andra arm...

Redan tredje veckan efter omorganisationen var det dags för den *första kompaniövningen*. Soldaterna började nu inse betydelsen av sina befattningar i ett större perspektiv. Att dom dessutom varit organiserade i sommarkompanier och därmed kände varandra väl "över gränserna" bidrog i hög grad till förståelsen för varandras uppgifter. En erfarenhet som drogs under övningen var bland annat att det inte alltid räcker med att banka ned markpålar i de bakre lavettbenen under gruppering. Då fästet släppte tippade pjäsen över på ena sidan och blev hängande på pivåplattan och vänster hjul. Efter konsulterande med tekniker löstes dock problemet ganska omgående. En annan erfarenhet som drogs var att mörkergruppering kräver noggranna förberedelser för att gruppering och parallellställning skall gå smidigt.

Någon vecka senare påbörjades *ArtOHS-övning 1* med i huvudsak elever i befattning. Fältkompanichefen för NA, Lt Per Pålsson, fungerade dock som stöd för eleverna under hela övningen. Ett något ovanligt inslag i övningen var kanske den utländske officer, ett utbyte mellan Sverige och Lettland, som förde befäl över rekgruppen.

Nytt år

Efter ett välförtjänt (men kanske lite väl långt) jullov, genomfördes *kompaniövning 2* som övergick i *ArtOHS-övning 2*. Ett av bplatsbefälen fick inledningsvis order att ta befäl över förbandet och påbörja verksamheten. Efter endast någon timmes förberedelse gav han sina order och förbandet rullade ut mot Tofta under den värnpliktiges ledning. Först dagen därpå tog undertecknad över ledningen av förbandet efter ett mycket väl förrättat arbete av sergeanten.

NA började nu öva snabbgrupperingar till framförallt kanske pjäsplutonens och bplatsgruppens glädje. Övriga delar fick dock oftast nöja sig med att inte "hamna i vägen" samt lyssna på de sedvanliga genomgångarna efteråt med rabblande av en massa tider. Den rutin vi övat in vid snabbgruppering skiljde sig delvis från tidigare år, med syfte att göra kompaniet mer självständigt och flexibelt då väl order om snabbgruppering ramlade in hos bpltsgruppen. Med unga fänrikars (Fk Carlén och undertecknad) entusiasm och äldre kapteners rutin (Kn Leif Svensson), utarbetade vi en metod vi tyckte var tillfyllest. Tiderna som presterades var förvisso inte de bästa i A 7:s historia, men förberedelser hölls då på en rimlig nivå med hänsyn till vad man kan förvänta sig i en skarp situation.

Kompanisamlingsplatsen, som bestod av två man och ett sjukvårdstält, samt plutonsjukvårdaren och sjukvårdsmännen fick en hel del träning genom sjukvårdsskolans försorg, och fick mycket beröm för sitt kompetenta handlande.

Förutom dessa sjukvårdsmoment fick framförallt plutonsjukvårdaren uppgifter av lite annan karaktär under *bataljonsövning 1*. Stundtals var nämligen kompaniet halverat på grund av sjukdom, samtidigt som många valde att delta i övningen trots krassighet. Under veckan utfördes många sjukvisitationer och -transporter, samtidigt som plutonsjukvårdaren understödde med medikament.

Då övningen bedrevs på stora delar av Gotland hade "underhållsgruppen" ett stort arbete med att hämta mat, diska och lämna kärl etcetera vid Militärrestaurangen i Visby. Efter övningens slut konstaterades att gruppen, med tgb 13, kört över 200 mil! Alla känner till hur viktigt underhållet är under alla övningar, och "underhållsgruppen" skall därför ha en stor eloge för att den löste uppgifterna, till stor del under tidig morgon och sen kväll, på ett sådant bra sätt.

För batteriet fungerade rutinerna på ett bra sätt, bortsett från övningens första snabbgrupperingsmoment i Östergarn som inte var tillfyllest, på grund av både personal och materiel (läs bergborr...). Vid senare tillfälle var dock ordningen i det närmaste återställd.

Slutspurten

Utbildningen började nu lida mot sitt slut vilket dock inte innebar att soldaterna började släppa greppet, snarare tvärt om. Den *funktionsövning* som genomfördes under ett par dagar i vecka 11 var kanske, ur NA:s perspektiv, inte speciellt utvecklande, men övningen hade ju andra motiv än att främst öva soldaterna. Däremot övergick övningen i *CA 7 slutövning*, den första av mer tillämpad karaktär. Kompaniet kändes nu i stor utsträckning självgående och varje tätt löste sina uppgifter på ett bra sätt. Detta gällde trots att omgrupperingsorder och eldbereddatider, i regel utan undantag, sammanföll med utspisning, vare sig det gällde frukost, lunch eller middag. Bortsett från en ammunitionsman som det vid ett tillfälle brast för, varvid han slängde sin gröt i en parabelformad kastbana, tog de flesta dock utspisningsproblemen med ro. Vad gäller ammunitionsjänsen i övrigt på kompaniet fungerade den alltid på ett utmärkt sätt. För ammunitionsgruppen blev det mycket av- och pålastande då pjäsgruppernas egen förmåga att frakta ammunition på de korta 30-bilarna tillsammans med vårdsatser, bergborrar och Vo-utrustningar var mycket begränsad. Trots i många fall snabba lägen höll ammunitionsgruppen en ytterst disciplinerad ordning, och det var inte utan att pjäsgruppcheferna stundtals kände viss ångest vid sina redovisningar till amgruppchefen...

Tyvärr medgav övningens upplägg inga möjligheter för NA att öva snabbgruppering under veckan, men efter lite kompromissande från övningsledningens sida fick vi chansen att genomföra en snabbgruppering vid B 42 på Tofta, klockan 06.00 på morgonen. Efter mycket peppande av kompaniet presterades ett resultat väl understigande fastställda krav. Bästa pjäsgrupp öppnade eld strax under fem minuter efter de rullat in i området.

Helhetsintryck

Det som jag tycker kännetecknat NA under året är den motivation och arbetsglädje som präglat kompaniet. Hjälpksamhet har varit en självklarhet för alla. Bplatsbiträden har sprungit med den bergborr som fungerat för tillfället mellan pjäsgrupperna. Plutonsjukvårdaren har bankat ned många markpålar under året. Ambefålet har engagerat sig i pjäsplutonchefsskapet etcetera.

På grund av yttre omständigheter har vissa bitar i utbildningen prioriterats ned, varför kunskaperna i exempelvis strid och NBC-tjänst är begränsade. Däremot har den artilleritekniska biten satts i fokus och kompaniet uppvisar därför, enligt mitt tycke, goda kunskaper inom detta.

Min uppfattning är att A 7 med stolthet kan överlämna seklets sista utbildade 4140-förband till MekB 18:s krigsorganisation.

*Fk Andreas Häglund
Batterichef NA*

Första 77 B-kompaniet på Gotland - en återblick

Jag vågar påstå att många blickar riktades mot A 7, och många på fastlandet satte nog kaffet i halsen, när de fick höra att A 7 lyckats med att ta ner ett kompani - 6 stycken pjäser - till ön!! Dessutom skulle de grundutbilda på den direkt utan erfarenhet av modernare pjässystem.

Mannen bakom detta var självklart regementschefen, Olle Bjurström, som förstått att vi på ön måste skaffa oss egen erfarenhet för att hänga med i utvecklingen. Ett annat viktigt skäl var att låta de yngre, som många gånger utbildats på ny materiel på skolor, få använda sig av sina erfarenheter, i stället för att utbilda på äldre system.

Pjäsen - ett av det modernaste pjässystemen i Sverige för närvarande - skjuter långt, nästan 3 mil, den har egen positionsbestämningsutrustning, POS 2, som används för både koordinatbestämning och riktning av pjäsen, den har egen motor för gruppering och drivning av hydraulsystem, två-radiosystem för pjäsdata och talnät.

Denna artikel skall försöka spegla utbildningsåret 98/99 sett ur mina ögon som kompanichef för 1. haubitskompaniet FA tillhörande 21. fördhaubbat ZF med en för Gotland ny pjäs 77 B och som stf plutonchef på pjäspluton 77 B.

Någon gång i september stod det klart att vi skulle utbilda tre stycken pjäsplutoner bestående av en pjäsgrupp och en ammunitionsgrupp. Fältkompaniet bestod av närmare 100 man med fältstark trosspluton, något reducerad rektropp och B-plats. Här fanns goda möjligheter att skapa ett uthålligt och effektivt kompani.

Kompaniet var utspritt på alla plutoner på bataljonen, GB för sig, riktare och bpl/rekbiträden tillsammans, alla 7,5 mån på tre olika plutoner samt KB/PB för sig. Vid det laget kretsade allt kring hösten stora övningar - Nordic Peace och FM-patrull. I bakhuvudet misstänkte man att tiden inte skulle räcka till.

*Fyra HOPPFULLA män på pjäspluton.
Fr. v: J Colldén, M Zander, M Bendt, M Högfors*

Utbildning och övningar

Specialtjänsten skulle inte börja förrän tidigast vecka 46 med omorganisation av GU-bat till fältorg, med undantag av vecka 43 då befälsutbildning tillsammans med gruppchefer och riktare genomfördes med stöd av kn Silvander och mj Persson från ArtSS. Denna vecka var särskilt uppskattad hos de värnpliktiga som först nu började ana vad de skulle göra.

Tiden efter omorganisationen var knapp. Här gällde det att prioritera - allt handlade om pjästjänst på flera linjer. Själv intresserade jag mig för POS 2 och säkerheten kring denna. Hur man skulle nyttja detta i skogen med skjutning, omgruppering, marsch, gruppering och sänkning av eldberedskap var frågor som cirklade runt i huvudet på mig. Svaren fick man finna själv med insikt av systemets förutsättningar och dess begränsningar.

Den första kompaniövningen med elddop skedde vecka 48 på Tofta skjutfält (B 43). Pjäsplatserna är särskilt svårrekade nu eftersom lägsta tillåtna laddning med pjäsen är lng 5 (lng 5-6 är fransyskans lng-ställ). Från B 43 ger detta en elevation på cirka 130°. Banhöjden ligger på det skjutavståndet på drygt 100 m. En festlig bieffekt av detta är att bogvågsknallen smäller högt om man är eldledare. En skjutledare lär ha beordrat hjälm på och skydd när första batterilaget gick i väg. Kompaniövningen fortlöpte med ett gott resultat, bl a sköts det mycket på tid/salva.

Därefter följde hemmavecka med rikt- och säkerhetsprov för GB innan ArtOHS övning vecka 50.

Mardrömsstart!! Snöstorm!! Slirskydd på hela förbandet, men vinterutbildning för förare skulle ju vara vecka 04. Snabbutbildning, som tur var hade det på pjäs drillats en del med slirskydds-påläggning eftersom pjäsen kräver slirskydd då den ska köra själv. Det blev en sen eftermiddag innan förbandet var ute vid Kysings i Vall, eleverna var t o m ute före förbandet.

EC under ero mot Eldområde H US 1800 från Näsgrp

Dagen efter missades eldberedda tiden p.g.a att fel lng-ställ var beställt. Efter en del telefonsamtal till Bergman på amförrådet kom rätt lng-ställ ut till pjäserna.

Förbandet omgrupperade till Långfåne på kvällen med skjutning dagen efter, vi var eldberedda i tid 08.00 efter en del maskavverkning av undertecknad minuterna innan. Pjäserna stod praktiskt taget i skyl när de sköt i sina skottgluggar mellan träden. Pjäserna sköt nu med pjäsdata på radio.

Efter en långsam marsch med slirskydd till Kavalins Stenkumla, i mörker, fick förbandet äntligen för första gången prova på omgruppering inom kompområdet, allmänt kallat plutonssnurr. Två pjäsgrupper bildade en fullständig pluton. Under denna dag sköt 2. pjäs inledningsvis cirka drygt 20 skott inom loppet av en timme. Omloppstiderna låg på 40 min, så det var med stolthet man kunde rapportera in omloppstider på 30 minuter i slutet av dagen till batstaben. Omgruppering till B 1, Marsängen, på kvällen. Hela förbandet gick in i UH-delen och förlades. Kl 04.00 revelj för batteriet, tälten revs och plutonerna lämnade UH-delen för att gruppera i sina PSST (plutonsstridsställningar). Två pjäser eldberedda 05.15, sista pjäsen rullade in 05.45 efter omstart av POS 2 och blev eldberedd 5 min innan utsatt tid. Härligt att se solen stiga upp i cirka minus 10 grader med

en bitande vind från havet. Här började man ana förbandets självklara strävan att alltid vara eldberett i utsatt tid.

Nya begrepp

Hur nyttjade förbandet POS 2-systemet? Vad menas med AP, DRU, CDU, VMS, uppstart, onormal avstängning, posuppdatering, drifttid, och max körsträcka?? För att svara på detta inleder jag med lite "basics".

POS 2-systemet används för positionsbestämning och riktning. På pjäsens eldrör sitter DRU-lasergyro med dataenhet, och för att åskådliggöra detta finns en display, CDU, som flyttas från pjäs till lastbilshytt vid marsch. När pjäsen självkör kan systemet röra sig cirka 3,5 min innan det måste hastighetsuppdateras - d.v.s gyrona och dataenheten måste räkna ikapp innan det säkerhetsmässigt kan flyttas. Man kan flytta eller köra längre tid, men man riskerar att överskrida noggrannheten i koordinatbestämning. Detta låter ju omständigt, att man ska vara tvungen att stanna var 3,5 min under marsch!!

EC inriktar eldområde K US 2500

På lastbilens växellåda finns ett system som heter VMS. Detta möjliggör körsträckor upp till en timme innan systemet måste hastighetsuppdateras och detta med tillräcklig noggrannhet.

Normalstart av systemet, m.a.o nordsökning, tar cirka 15 min. Detta sker på eller i närheten av en fältmät-punkt. Innan nordsökning är klar har ekipaget stannat mitt på punkten och uppdaterat koordinaterna, dessa punkter kallar vid AP (ex. AP8848 vilket betyder AP i ruta X 88 Y 48). När nordsökningen är klar kontrolleras koordinaterna igen genom att köra 1-4 km till samma AP, eller en ny, varefter systemet enligt SäKI är klar att skjuta med. Max körsträcka innan uppdatering måste ske på ny AP är 10 km för att kunna skjuta enligt SäKI.

Uppdatering sker när pjäsgrupp stannar ekipaget på en AP, hämtar AP ur punktminnet på CDU och trycker "uppdatera" och fortsätter. Detta bör ej ta längre tid än 10 s. Under längre marscher, mer än 10 km, måste/bör rekgruppen märka ut dessa AP längs angiven marschväg. Självklart kan körsträckan vara längre innan uppdatering sker, som förbandschef ska du dock ha i minnet att beordra AP i anslutning till komp.området där sista uppdatering sker innan gruppering. Vi fann att cirka 15 km mellan AP var lagom, du kan chansa men riskerar då att koordinaterna diffar mer än +/-50 m i X/Y när du försöker uppdatera. Då köper posen inte det försöket att rätta till koordinaterna, detta är en säkerhets spärr som är till förhindra felaktig uppdatering vid t.ex en felutmärkt AP.

Vidare ska du ha i minnet att posen ej får ha en sammanlagd drifttid överstigande 12 h enligt SäKI.

Åtgärder för att kunna göra snabbstart av systemet används framförallt innan förbandet förlades vid sänkt eldberedskap. Detta innebär att posen stängs av på normalt sätt, d.v.s enligt menyn på CDU. Vidare bör pjäsen ställas av från dragbil för att säkerställa att den inte rubbas. Om den rubbas så är det stor risk att snabbstart ej fungerar vilket innebär normalstart. Snabbstart tar cirka 20 s, jämfört med 15 min för normalstart plus säkerhetskontroller.

Teknisk tjänst

De sex pjäserna som anlände till ön kom från ett mobförråd i Ånge där de stått sedan -93. När beslutet kom att vi skulle utbildas på denna blev det bråda dagar för kompanitekniker fk Högfors som blev tvungen att utbilda och hjälpa miloverkstaden att göra grundtillsyn på inledningsvis tre pjäser. Samtidigt skulle

radioinstallationen monteras och svetsas på pjäserna, detta blev klart till ArtOHS-övning. Under övningarna stod det klart att pjäserna med alla delsystem var sårbara och den som kunde allt bäst var Högfors. När något hände skreks det på KompL, BatL och självklart på mobiltelefoner för att få ut honom till aktuell pjäs. Under året byttes PPE, sensorer till laddsystemet, laddskålar för lng, FK21 till radioinstallationen, varvtalsregulatorer, rekylsystem som läcker och DRU som skenade. Men det problem som vi led mest av var att VMS inte fungerade på något ekipage, vilket innebar mycket långsamma marscher. Jag valde ibland att gå med avstängda system för att slippa detta. Detta problem löstes vecka 6 då kvalificerad hjälp från Ericsson

Skjutning lng 9 basflöde från Gothemhammar

kom hit. Det visade sig att en snäckväxel var felkonstruerad från början. Det innebar att om pjäsen rörde sig framåt så gav den felaktiga växeln indikation på att lastbilen röde sig bakåt. Dessutom krävde poskabelns alla stift daglig vård för att kontakten skulle fungera. Detta fick en att många gånger förlora tron på systemet. Vård av pjäsen i skogen framstod som mer och mer viktigt, bl. a så är det 32 vårdpunkter som ska utföras dagligen - före, under och efter skjutning. Detta var något som hade fått stryka på foten eftersom utbildningen prioriterats på skjutning och gruppering, vidare vågar jag påstå att vi vanliga truppare har mycket dåliga färdigheter att felsöka pjäsens alla system.

Glädjande kan vi konstatera att på slutövningen fungerade det mesta. Fk Högfors var nog det befäl på A 7 som såg till att vi lyckades. Under C A 7 avtäckning av åldersklassen så utdelades en gratifikation till honom för mycket goda insatser. Tack Micke och tack ni andra tekniker.

Slutövning

Funktionsövningen startade för förbandet på måndag, förbandet var då uppdelat på sex kompanier ingående i de tre haubbat på Gotland. Syftet med denna övning var att öva upp reservofficerare i befattningar på olika nivåer från kompani till stabsnivåer. Övningen avslutades med skjutning lng 9 basflöde från Gothemhammar mot Rute Misslauper, cirka 26 km. Vid denna skjutning besöktes A 7 av Generalinspektören samt företrädare för Gotland, bland annat Landshövdingen.

Slutövningen startade tidigt onsdag morgon med omgruppering till Östergarnslandet för att understödja MekB 18 strid. Detta innebar för oss växling mellan två eldområden, vi växlade på cirka fem minuter. Omgruppering till Stånga vid lunch. Inom loppet av en timme ändrades marschvägen tre gånger. Detta gjorde det svårare för oss att kunna planera vår omgruppering med tanke på var vi skulle uppdatera pjäserna längs marschvägen. Det andra alternativet gick längs kusten på den krokiga vägen till Ardre. Där fann Motorchefen A 7 en uppdateringspunkt som låg trafikfarligt, detta blev en het potatis på övningsledningsgenomgången den dagen. Vissa hade som förslag att vi skulle gå med stängda system mellan grupperingsområdena, men efter att jag själv samrått med lt Slesgård, fann vi på kompnivå att det var lämpligast att stanna ekipagen på vägen för att uppdatera ur trafiksäkerhetssynpunkt.

Jag såg det inte som ett alternativ att gå med avstängda system, om man har fungerande system och en tid att passa. Med omstarter i nya området hade vi varit långsammare än ett fransyskkomp. I Stånga-området uppträdde vi delat, ofta med batteri och uh-delar. Då insåg vi betydelsen av att uppdatera varandra om verksamheten på de olika delarna. Under några tillfällen hade vi inget samband mellan oss, främst under de snabba racen ner till Vamlingbo och Näs.

Vid Näs visade vid förbandets förträffliga förmåga att växla mellan eldområden för MB Mitt. Här slogs det rekord bland pjäsgrupperna - den snabbaste var på 1,27 min, förbandet låg på 2,5 - 3 min. Bpl-gruppen ska ha en eloge för den raska ordertabulaturen till pjäs och SÄK vilket möjliggjorde den suveräna uppvisningen - växling mellan tre eldområden. Efter Näs återhämtade vi N Stånga under fredag till lördag morgon.

Övningen fortsatte med eldöverfall mot batteriet vilket ledde till snabbtryckning ner till Stangmalmen där vi grupperade och sköt innan vi fick omgrupperingsorder till Vamlingbo. Här var det snabba ryck, förbandet rullade ut före reken som befann sig på batstaben för rekorder!!! Reken fick köra om förbandet, märka ut AP längs marschvägen, förbereda invisning och reka för batteriet med ett försprång på kanske 10 min. Vi kom på plats och blev eldberedda i tid, vi hann dock inte förbereda det andra eldområdet med maskmätning. Vi använde alltid kvarvarande tid innan eldbereddatider till maskmätning mot andrahandseldområden, för att snabba upp växlingstiderna. Förbandet fick sedan order av ZF att omgruppera till Stånga till uh-delarna för en eventuell omgruppering till Tofta. Till förbandet gav jag order att stänga av systemen och starta om på Stangmalmen därefter tanka på uh-delarna innan omgruppering. Under marschen upp får jag av en händelse samband med ZF 1 mj Strömbeck då han undrar varför jag går in i och tankar när vi ska vara på Tofta 17.00? .

En otroligt viktig order föll mellan stolarna på batstaben redan vid omgrupperingen från Vamlingbo. Här var det bara att köra på min givna order, pjäserna startade systemen på Stangmalmen och rullade därefter upp till uh-delarna där jag mötte dem med ny order på oleat, förberedande order var inte given. Batteriet rullade 15.30 från Stånga med fem mils marsch till Tofta, under marchen skulle vi passera fyra AP. Jag hade en känsla att detta kunde gå om bara uppdateringarna skulle gå väl så skulle vi klara av att vara eldberedda till 17.00. Förbandet blev eldbereett 16.47. Vi var bäst!!! Under slutet av övningen understödde vi MekB 18: s anfall på Tofta. Denna del blev för oss väldigt tempofattigt med mycket väntan. Det man minns av Tofta-perioden var sista morgonen då förbandet var eldbereett 06.00 för att redan 06.30 snabbtrycka till ÅSA. Förbandet ryckte ut på 7 min.

Kl 06.45 fick jag order att gruppera 2 km längre söderut på B 43. Vi avmarscherade och under färden bestämde jag mig för att testa om vi kunde bli eldberedda före 07.00.

våldsamt glöd satte igång med snabb normalgruppering. Under de tio min som de hade på sig gjordes allt från iordningställning av am till maskmätning inom beordrad skjutgräns, och de blev eldberedda 30 s innan.

Att vi egentligen skulle vara eldberedda först 08.30 talade jag om senare. Det kändes otroligt skönt att få avsluta med batteriet på det viset enligt A 7 devis ”bäst när det gäller”.

Slutord

Detta år var det bästa jag varit med om på A 7 men det finns mycket som vi kan bli bättre på och dra lärdom av inför nästa år. Det är tre saker som jag tycker är viktiga.

Framförallt hoppas jag att så mycket befäl som möjligt lär sig systemet - POS 2 på pjäs. Vilka skillnader som systemet kräver på kompnivå och på batnivå, att lära sig vad detta innebär för förbandet? Systemet ger mycket fördelar men ibland så kan det ge problem om man inte har tillräcklig kunskap om systemets förutsättningar.

Vidare anser jag att all utbildning ska fokuseras på helheten. Med det menar jag att alla ska ha samma bild av hur kompaniet ska fungera i slutet av utbildningen innan man sätter sig ner och planerar enskilda övningar. Fältkompchefen ska vara den som driver detta och han bör vara med i planering av alla komp/batövningar.

Slutligen måste vi se över alla grupperingsområden, framförallt de på Tofta, för att möjliggöra rörlighet inom komp.områden samt möjligheten att kunna skjuta med låg elevation.

Jag och flera andra anser att införandet av 77 B har gått över förväntan, och jag önskar nästa fältkompanichef framgång med nästa års sexpjäskompani 77 B.

C FA/Kn Zander

Arthur i Älvdalen (befälsversionen)

"Krutgubbarna" på första pjäs under fältlystring.

Fr. v: Sylve Nilsson, Björn Wizén, Göran Fransson och Klas-Göran Buskas

A 7 fick hösten 98 i uppdrag att hjälpa FMV med art.skjutning veckorna 914-915 på Älvdalens skjutfält. Skjutningarna genomfördes för att genomföra slutprov på artillerilokaliseringsradarn "ARTHUR" som är ett samarbete mellan Sverige och Norge. Två pjäser skulle kunna skjuta och det var 15 cm m/39 som skulle gälla. Det gällde då att "ragga" tag i gammalt befäl som tidigare hade "tjänat" pjäsen. Tre veckor innan övningen

"Strumpklas" i färd med att knyta en av många laddningsex.

skulle börja kom beskedet att 77 B skulle gälla. De flesta befäl som var uttagna hade ingen utbildning på pjäsen och att byta ut dem gick inte, eftersom de som hade utbildning var i anspråkagna med andra uppgifter. Efter en dags befälsutbildning med säkerhetsprov och riktningsovningar så var servicerna hjälpligt klara att genomföra övningen. Eftersom påsken låg alldeles innan övningen, så fick några befäl resa upp till Älvdalen med pjäser, amfordon och bpl redan måndag vecka 13, för att sedan återvända till ön på onsdag. Vi anlände med flyg till Mora och sedan med buss till ArtSS på tisdag vecka 14. Började med genomgång på kvällen där vi fick uppgift att plutonen skulle vara eldberedd kl 11.00 dagen efter, långt upp på skjutfältets nordvästra hörn, strax öster om Fonotjärnfljoten. Pjäsplutonen bestod av en pjäsgrupp med gamla befäl och en med två fänrikar och sex KB-elever. Dessutom hade vi en bplgrp med kn Leif Svensson i spetsen och en amgrp med äldre befäl av kalibern lt Ulf Karlsson och till sin hjälp den unge teknikern kn Mikael Kaip. Eldledare var mj Göran Karlsson och kn Torbjörn Holmberg med några KB-elever. Nåväl, ungdomarna på andra pjäs var lite oroliga för "gubbarna" på första pjäs. Den bestod av kn Sylve Nilsson gruppchef, kn Klas-Göran Buskas strumpknytare, lt Björn Wizén förare och lt Göran Fransson chef amupplag. Riktare turades alla om att vara. Som man kan se av gruppmedlemmarnas medelålder (48 år) kan man lita på att arbetet utfördes lungt och säkert. Inte ens en gammal pjäsgrupp

under den glada KFÖ:ns tid kom upp i en sådan aktningvärd ålder. Vad hände då i övrigt? Ja, utmarsch klockan 08.00, över dammen i tillåtna 30 km/tim, uppför Flogåsen i 15 km, höjdskillnad 180 m. Vidare norrut till en anslutningspunkt för uppdatering av positionsutrustningen, därefter till en kontrollpunkt, för att sedan kunna gruppera. På grupperingsplatsen var det alltid god ordning genom Buskas och Franssons försorg. Ammunitionen väl ordnad på växelflak och jägarköket ständigt puttrande. Det var inga problem att bli eldberedda i tid och det lyckades vi med samtliga gånger under övningen. Skjutningarna gick till så att vi sköt på fastställd bäring och elevation, så vi fick använda reservförfarande på riktinstrumentet, vilket vi inte hade övat på tidigare. Detta gjordes för att man skulle kunna jämföra radarns värden mot tabellens. Ibland innebar det att skjutgränserna fick ändras på grund av inflytelser. Vi sköt i regel ett sökskott och därefter 14 skott med en minuts mellanrum. Ibland hittade inte radarn skotten och det blev ytterligare något sökskott. När det fungerade som bäst sköt vi 60 skott på drygt en timme och fick då känna på hur ett varmt eldrör känns. Förvarning om eldsignalering var i regel kort, men vi hade en snabb "strumpklas" som fixade det.

Laddningarna, som är till 15,5 F, måste därför knytas i en speciell laddningsstrumpa för att inte fastna vid ansättning. Arbetet i gruppen fungerade mycket bra hela övningen. I eldpauserna inmundigades kaffe, pratades minnen och njöts av solen. Vi hade en skjutfri dag, då vi passade på att göra ordentlig vård på pjäs och fordon. Det visade sig under övningen (ej vår pjäs) att det är nödvändigt även under skjutning, för att inte få eldavgift. Till sist tycker vi alla på första pjäs att övningen var lärorik och trevlig. Huvuddelen av första pjäsgruppen och hela amgruppen hann även med en kvälls (natt)studie av de höga fjällen i väster. Var var de yngre??

Sylve och Björn

Det äldre gardet under en kvällsstudie i Sälen.

Fr. v: Björn Wizén, Ulf Karlsson, Torbjörn Holmberg, Sylve Nilsson, Mikael Kaip och Göran Fransson

VÄLKOMNA TILL OSS PÅ Q 8

BENSIN—DIESEL

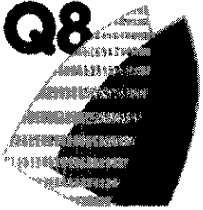
HYRBILAR—HYRSLÄP

ÄVEN ENVÄGSSYSTEM

VERKSTADSARBETEN

DÄCK

**VÄL MÖTT ÖNSKAR
BOSSE & PÄR
MED PERSONAL**

ARTHUR - "Värnpliktsversionen"

Tisdag 6/4 -99

Vi kom till Älvdalen på tisdag, efter en dåsig fyratimmarsres (för vissa ut av oss) via tåg med påföljande sjumilafärd i motorfordon. Informationen som vi delgivits av andra värnpliktiga om vad vi hade att vänta oss visade sig stämma bra.

Efter kort väntan på kylig gårdsplan samlades hela plutonen i den så kallade Filmsalen. Det hela rörde sig om en "briefing" om ARTHUR-projektet samt en genomgång om Älvdalsområdets viltliv.

Inkvartering, sömn. Logementen kan sägas vara representativa för militärens i allmänhet.

Onsdag 7/4 -99

Tidigt på morgonen kastades vi direkt in i särskild tjänst, de flesta hade turen att bli placerade på sina framtida positioner.

Två undantag: Ledning blev placerade som amgrupp och rek som tross.

Det blev mycket väntan under för- och eftermiddag. Pjäs 1, manövrerad av officerare, sköt ca 35 granater, Pjäs 2, med KB pjäs, sköt endast 10.

Till kvällen hade nyckeln till dagrummet lokaliserats, och ett visst gemyt infann sig hos dem som inte redan somnat.

Torsdag 8/4 -99

Morgonrutinerna flöt på smidigare denna morgon, med resultatet att dagens tester kunde påbörjas i god tid. Första pjäs, under officersstyre, fick dock problem med laddningssystemet och kunde inte avfyra. Efter felsök av en ditkommenderad tekniskt insatt officer visade det sig att laddningssystemet var satt i läge "test". Därmed var problemet ur världen och skjutningen kunde återupptas enligt planerna. Under för- och tidig eftermiddag var vädret mycket gynnsamt. Totalt under dagen sköts uppemot 50 granater med båda pjäserna.

Fredag, Lördag 9-10/4 -99

På fredagen och under helgen genomfördes skjutningar mer eller mindre enligt planerna, dock avfyrades genomgående färre granater än planerat. Förhoppningsvis berodde detta på att ARTHUR-systemet fungerade över förväntan.

Temperaturen steg med några grader och satte igång vårfloden på allvar, vilket beredde en del problem med väglaget.

Efter att ha sett fordon och utrustning nedsölade med Älvdalens berömda porfyrmättade lera började vi bära inför den stundade slutvården.

De värnpliktiga som blivit uttagna till eldledare och B-plats saknade uppgifter i själva testerna men togs om hand av kompetenta befäl, väl insatta i respektive område, och erhöll skolning i sina framtida tjänst.

På lördags kvällen vankades det stormiddag med hälsning från FMV. Officerare och värnpliktiga frotterade sig med varandra i en salig röra och avnjöt en god måltid. Därefter drog sig de värnpliktiga tillbaka till en arrangerad filmvisning och lämnade officerarna att umgås sinsemellan.

Söndag 11/4 -99

Efter en uppskattad och trivsamt stund dagen innan bär det iväg till ännu en dag av testskjutning. Dagen fortlöper och klassas även den som lyckad tack vare alla inblandades samarbete och insats.

Måndag-Tisdag 13/4 -99

Tisdag blev något i hästväg. Totalt sköt andra pjäs (vpl) 114 granater, varav 20 st laddning 8. Att sitta på riktar- eller laddarplats när en osannolikt stor laddning 8-krutpåse lagts i laddarskålen är en unik upplevelse. Efter att "eld" kommenderats bjuds man på en halvmeters luftfärd samtidigt som trycket får allt man har i näsan att spruta ut. Som laddare 1 har man en extra utmaning när man dessutom försöker undvika att slå huvudet i ammunitionskranen.

Onsdag 14/4 -99

Sista dagen, vankades det vård för hela slanten. Att vårda 77 B gör man inte i en handvändning, speciellt inte eftersom man under de dagar som gått levt med pjäsen, som flera gånger vägrat avfyra p. g. a undermålig daglig tillsyn. Nu fick pjäsen sin lön för gott arbete, och att lämna den vidare till framtida besättning i oklanderligt skick såg vi alla som en hederssak.

Torsdag Hemresa 15/4 -99

Hemresan blev i stort sett händelselös. Vi värnpliktiga från A 7 önskar ARTHUR-systemet allt gott i framtiden.

Skrivet av KB 24 Natt och Dag samt KB 30 Da Cunha Meneses

Ny höghastighetsfärja kommer att trafikera Gotland - fastlandet 1999

Rederi AB Gotland är i dag landets äldsta passagerarrederi. I drygt 130 år har tyngdpunkten i vår rederiverksamhet legat på färjetrafiken mellan Gotland och fastlandet. Under de två senaste decennierna har rederiet breddat verksamheten att omfatta även drift, produktions, management och utchartring av fartyg.

Rederi AB Gotland har tillsammans med Silja Line AB från och med 1998 ansvaret för linjesjöfarten mellan Gotland och fastlandet. Det nya bolaget har fått namnet Destination Gotland AB och ägs till sextio procent av Rederi AB Gotland. För att öka kapaciteten och korta restiden till och från ön, bygger vi ett höghastighetsfartyg med ett

skrov i stål och katalysatorer på samtliga motorer. Fartyget kommer att hyras ut till Destination Gotland. Restiden till Nynäshamn blir ca 2,5 timmar och till Oskarshamn ca två timmar. Med höghastighetsfartyg tar rederiet ytterligare ett steg in i 2000-talet. En målmedveten strategi där säkerhet, miljö och utveckling är ledande begrepp.

Rederiaktiebolaget Gotland (Publ)
Box 1104, S-621 22 Visby, Sweden
Telefon: 0498-20 00 00. Telefax: 0498-21 27 93
E-mail: rabg@gotlandsbolaget.se

Bild A. Rasmussen, Visby

Vi värnar om Din ekonomi

Kvalificerad rådgivning inom skatter och redovisning.

Av Revisorsnämnden godkända revisorer.

Från jordbruk till vindkraft.

Vi arbetar över hela Gotland med kontor i Havdhem för södra stridsgruppen och i Visby för A 7, brigad och luftvärn.

Kapten Nylund med besättning önskar Er välkomna som kunder eller till en pratstund när striden så medger.

**Havdhem
0498-48 13 45
Visby
0498-28 40 02**

Kamratföreningens "Vårutflykt"

Eftersom jag har tjatat på många andra om att man inte behöver vänta med att skriva en artikel till det är dags för tidningens "dead line", så är det väl bäst att man själv skriver medan minnet är färskt! Här följer nu "mitt färskt bidrag till Gotlandsartilleristen".

Jag steg av gotlandsbåten nu på morgonen strax före klockan sex efter att tillsammans med några andra gotlandsartillerister deltagit i A 7 Kamratförenings vårutflykt.

Denna "Vårutflykt" hade startat precis två dygn tidigare med samling vid en av MKG:s bussar utanför terminalen i Visby hamn. När vi då på lördagsmorgonen stod där på hamnen, frysandes i snålblåsten, med ett kvicksilver som visande på ett par grader varmt (varmt?) och almanackan berättade att det är den 8 maj, ja då var vi många som sade: "Vadå vårutflykt"! Syftet och målet med årets utflykt var att genomföra en "nostalgitripp" till Villingsbergs skjutfält, som geografiskt sett ligger i Kilsbergen mellan Örebro och Karlskoga, där många av resans deltagare varit med i artilleristiska övningar under sin militära bana. Förutom detta, så var nu huvudmålet för vår resa att genomföra ett studiebesök vid Bofors i "kanonstaden" Karlskoga. Bofors har ju en speciell klang i våra artilleriöron och att detta studiebesök nu skulle ske, har vi alla, f. d. A 7-officern och "Boforsaren", Svante Ståhl att tacka för. Det var nämligen Svante som vid A 7 Kamratförenings 60-årsjubileum den 8 september 1997 föreslog och gav kamratföreningen en inbjudan till att vid ett lämpligt tillfälle besöka Bofors. Även ett besök vid A 9 i Kristinehamn stod på programmet för denna tvådagarsutflykt.

När jag i egenskap av reseledare räknat in de 19 som skulle följa med från Gotland, så körde vår bussförare, Jan Löwenborg ombord oss på den nya snabbfärjan som klockan 06.40 skulle ta oss till Nynäshamn. Vi fick en behaglig överfärd, det blåste ca 12 m/sek, och efter lite förmiddagsfika ombord på båten kunde vi efter ca 2 tim och 45 min köra iland enligt tidtabell klockan 09.30. Vid stationshuset i Nynäshamn skulle sex stycken fastlandskamrater ansluta, men sjukdom och en operation hade reducerat dessa till fyra.

Janne Löwenborg rattade sedan bussen säkert vidare via Södertälje och ut på E 20. Efter ett kortare lunchuppehåll i Arboga fortsatte vi färden på E 18 mot vårt marschmål, Villingsbergs skjutfält. Vid framkomsten, ca klockan 14.00, möttes vi av C A 7, Svante Ståhl och Gösta Björnlund som hade tagit sig dit genom egen försorg. Två man saknades nu på min deltagarlista, varav den ena, Gunnar Östling,

dök upp lite senare medan Benny Björkung (F.d. Petersson) p. g. a sitt arbete inte kunde delta dessa båda dagar. Vi blev alltså 27 stycken, varav en kvinna, som deltog i detta kamratföreningsarrangemang. Vi hade kunnat vara flera!

C A 7, som var vår "förtrupp", hade ansvaret för förläggningslistan och fördelade rummen i Villingsberglägrets östra och västra befälsflyglar. Bra standard tyckte alla och var glada över att få var sitt rum. Efter det att alla "kommit i bås", så blev det en busstur runt på skjutfältet med C A 7 som guide. Omdömet från denna busstur var att: "En del verkade bekant men mycket upplevdes som nytt eller väldigt förändrat".

Klockan 17.30, efter dusch och ombyte, var det dags för uppsittning i bussen igen för förflyttning till "Lusasken", d. v. s. Kristinehamn, och A 9.

Vid A 9 besöktes förbandsmuseet och vi tog oss även en snabb titt inom området. Middagen skulle intas klockan 19.00 på Prästeruds herrgård, som ligger invid Vätern några hundra meter utanför kasernvaktens. Trots att vi hade kommit i lite tidsnöd, museum tar alltid längre tid än vad man planerar, så körde vi en sväng ut till Picassostatyn, så att de som inte tidigare sett detta "konstverk" fick göra det.

Vid framkomsten till Prästerud möttes vi av, för många av oss A 7:are kända, Allan Karlsson som hälsade oss hjärtligt välkomna. Allan hade allt väl förberett som vanligt, så det var bara att sätta sig till bords och börja "stoppa i sig". Det bjöds på grillat kött och potatissallad till alla. Rolf Hansson hade gjort i ordning ett gediget sånghäfte och till ackompanjemang från Rolf själv och hans dragspel sjöngs det några av dessa sånger under middagen. Bl. a. "Marschen går till Blåhäll". Det var första gången som jag varit med att sjunga denna visa. (Visan presenterar jag på annan plats i detta nummer av Gotlandsartilleristen). När alla sedan var mätta och belåtna serverades det kaffe med tillbehör och efterhand som avec m. m. gjorde sitt, steg stämningen mer och mer och historierna och minnena började berättas högre och högre. Med andra ord en mycket trevlig samvaro i glada kamraters lag, som senare fortsatte i bussen tillbaka till Villingsberg och även i vår förläggnings samlingsrum till långt fram över midnatt.

Reveljen gick på söndagsmorgonen, vi fixade vår frukost i förläggnings pentryn. Även denna morgon var det endast två grader varmt (?) och det var t. o. m. lite snö i luften. Burr!

Några kamrater framför den östra befälsflygeln i Villingsbergs läger

Några kamrater till i samspråk nedanför Villingsbergs herrgård som byggdes på 1650-talet och numera används som officersmäss

Kamratmiddag i Prästeruds herrgård. Från vänster ser vi fru Friman, Nils Friman, Svante Ståhl och Bengt Hammarhjelm

Klockan 08.40 åkte vi iväg till Bofors där vi klockan 09.00 skulle vara vid "Stallarna", som är en lokal som bl. a rymmer en föreläsningssal och har en "fast utställning med försvarsmateriel m/Bofors".

Väl inne i föreläsningssalen, och i värmen, inledde Anders Norénius med information om hur Celsius blivit det som företaget är i dag och kopplingarna till varvs- och försvarsindustri. Detta följdes av ett mycket intressant föredrag av Lennart Ljungfeldt, som pratade om "BAMSE-projektet", Robot 70, Pvrobot BILL (version 2) och om framtida luftburna vapen", t. ex TAURUS med en räckvidd på 350 km. Utvecklingen av TAURUS sker i samarbete med Tyskland och är väl mest avsedd för deras behov.

Efter fikarast fortsatte Ulf Ejnerfors att prata om stridsfordonssystem och om utvecklingen av ammunition, främst med kalibern 40 mm. Sedan var det Håkan Resares tur att vittna om pvvapen och här nämndes bl.a 8,4 cm Grg M3 som är en utveckling av vårt nuvarande grg, M3 tillverkas i ett material som gör att vikten kommer att reduceras med ca 1/3. Även pansarskott AT4 CS nämndes och detta vapen kan avfyras inifrån en byggnad genom att gasutströmningen bakåt har reducerats. Håkan orienterade även om nuläget och framtiden för Haub 77 AD och kustartilleriets motsvarighet "KARIN-pjäsen". Om BONUS-granaten fick vi information om substridsdelarna, att slutskjutningar med granaten pågår och förutsatt att pengafrågorna löses kan leverans ske år 2001. Vi fick också lära oss att APS 2000 numera kallas SPA, self propellerd artilleri, och att utvecklingen sker i samarbete med Frankrike. Sverige driver dock här även ett eget projekt under namnet APS 07, tänkt att vara färdigt 2007. Håkan avslutade med lite om framtidens laddningar och krut. Mest imponerande var TCM d. v. s bankorrigerande ammunition, som i stort antal skall ge upp till 90 % bättre ytträff på långa skjutavstånd. Vad sägs om 24 skott som träffar målytan 150 x 150 meter inom en sekund?

Efter dessa mycket intressanta föredragningar gick vi ut till ett väder som mötte oss med blötsnö i massor. Därute fick vi se en gruppering av 77 AD och kunde samtidigt konstatera vilka dom senast gjorda förändringarna på pjäsen bestod i. Pjäsen har fått ett nytt magasin med plats för 24 granater, som kan vara av olika typ och väljas i vilken ordning som helst.

Vidare har pjäsen försetts med en ny pjäskran med bättre räckvidd, radie 5 meter, och förbättring av pjäsens stabilitet vid skjutning har skett genom att "stagfunktionen" bakom bakhjulen har förbättrats. Efter denna förevisning var det skönt att få komma inomhus igen. Inne den här gången var i Bofors matsal, där vi blev bjudna på lunch. Matsalen har det mycket passande namnet "Mässen". Under lunchen passade C A 7 på att tacka våra föreläsare för deras deltagande och överlämnade några gåvor i form av

"Gotlandshus m/Lena Wizén" samt A 7 ölunderlägg.

Under eftermiddagen besökte vi Nobelmuseet och fick, genom en ca 20 min lång videofilm om Alfred Nobels uppväxt och liv, veta många intressanta saker med koppling till den verksamhet som han "kan sägas vara pappa till". Videon visades i A.N. laboratoriebyggnad, där vi även fick se den utrustning som han hade använt sig av. Besöket fortsatte in i A.N. bostad, en liten välplacerad herrgårdsbyggnad med namnet Björkborns Herrgård. Stort arbete är gjort på att försöka återställa herrgården så som den såg ut när A.N bodde där. Resten av eftermiddagen ägnades sedan åt Bofors Industrimuseum, där vi kunde följa 350 års industrihistoria och hur dom första eldrören tillverkades fram till dagens och i viss mån även morgondagens tillverkning av vapen.

Efter en snabbfika vid museet var det dags att återvända till Villingsbergs läger och på vägen dit gjordes en liten halvhalt för att släppa av vår ciceron Svante Ståhl, som med ett "Gotlandshus" under armen lämnade oss efter ett väl arrangerat sudiebesök.

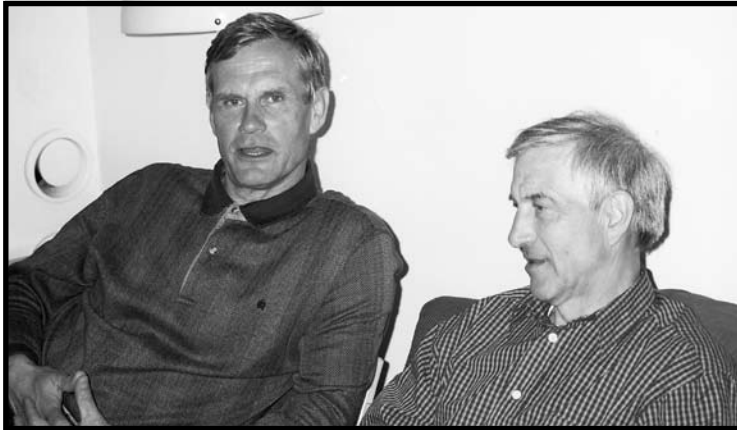
I Villingsberg lastade vi i våra saker i bussen och så ställdes färden åter mot Nynäshamn och nattbåten till Visby. Denna gången tog vi vägen förbi Västerås och Enköping för att senare komma in i Stockholm norr- ifrån och där släppa av våra fastlandskamrater. Även denna bussresa gick helt enligt plan och utan missöden, så strax före klockan 22.00 delade jag ut hyttbiljetterna till dom 19 kamrater som skulle ta sig hem igen till Gotland.

Avslutningsvis vill jag framföra alla deltagares uppriktiga och varma tack till Svante Ståhl, som gjorde denna resa möjlig. Tack Svante!

*Gunnar Trennestam
Yngst i gänget!*

Jodå! - Sancta Barbara fanns på plats! Målningen prydde väggen över Alfred Nobels öppna spis i hans matsal

Ett par "unga pensionärer", Allan Olofsson och Leo Lövdahl, som vakade in söndagen och...

...ett par "äldre pensionärer", Gösta Björnlund och Göte Jangesäter, som även dom, inte ville gå och lägga sig

"AD" av senaste modell!

*Tore Svensson med Alfred Nobel.
Det är Tore till höger!*

A 7 Högtidsmiddag den 14 maj.

Milleniumets sista högtidsmiddag blev också den mest välbesökta. Samling skedde i "VIP-matsalen" i militärrestaurangen på Visborgsslätt, detta p.g.a. "bristen på vårväder utomhus". Vi kunde räkna in 129 middagsgäster när vi satte oss till bords i Hvitstjärna och redan då, började säkert många att fundera över "hur skall alla få plats på MKG-mässen", där kaffe och avec senare skulle intas.

Innan vi började äta förevisade kvällens "toastmaster", Isak Malm, regementets nytillverkade "Gong gong". Denna består av en 10,5 cm laddningshylsa med vidhängande apteringsnyckel och fungerar på samma sätt som en "gaslarmningsanordning". Isak Malm gjorde en koppling till den "Gong gong" som används i TV-programmet "Fångarna på fortet" och lät A 7:s egen "La Boul", Sylve Nilsson, slå invigningslaget som inte riktigt var i klass med de som slås i "Fångarna på fortet". Sylve lyckades nämligen få apteringsnyckelns rem i vägen, vilken dämpade slaget mot hylsan ordentligt. Anordningen fungerade dock felfritt under resten av middagen.

Under middagen avtackade C A 7 "årets pensionärer" och delade ut regementets guldmedalj till de som varit A 7:are i 20 år. Förutom sedvanligt, väl förberett, tal av C A 7 så höll kvällens hedersgäst, Gotlands landshövding Lillemor Arvidsson, ett mycket uppskattat tal.

Visst, det blev trångt på MKG-mässen men finns det hjärterum, så finns det... Den traditionella inledande valsen fick genomföras i två omgångar för att dansgolvet, mässens matsal, skulle räcka till. Samtliga verkade i alla fall nöjda och belåtna med arrangemanget och dansgolvet användes flitigt under resten av kvällen.

C A 7 i samspråk med Landshövding och hennes "särbo" Fritjof Ekelund

*Ett stort tack,
till C A 7 med medarrangörer,
för en trevlig tillställning.*

Gunnar och Eva Trennestam

*Här anländer A 7:s regementspastor
Maria Eckerdal med make Erik*

Sylve "La Boul" Nilsson koncentrerar sig på invigningslaget!

Våra nyblivna pensionärer från vänster Tryggve Härviden, Jan-Ove Bergström, Svenerik Johansson och Inger Jonasson

"Guldmedaljörerna" fr. v: Nils Folke Eriksson, Mats Runander, Mats Kvarnberg, Tomas Sundström och Björn Strömberg

Ett "flygfoto" över trängseln på dansgolvet!

”

Marschen går till Blåhäll

Härmed infriar jag en önskan ifrån en av A 7:s ”gamla körsångare”, Bertil Ireljung, om att publicera denna visa.

Visan kom till 1942 på initiativ av dåvarande stabschefen mj Tönnes von Zweigbergk. Han kände de populära schlagermakerskorna Gus Morris och Kai Gullmar, som villigt skrev både text och musik.

1986, då firandet av 175-årsminnet av Gotlands Nationalbeväring, gavs grammofonskivan ”Leve Gotland” ut och på denna framförs ”Marschen går till Blåhäll” av Hansekören.

Var så god Bertil och alla andra.

Redaktören

Text: Gus Morris A7 Marschvisa Musik: Kai Gullmar

1. Vi är artill-erister i glada di-visionsen, så här finns inga brister på
rak-ter-na och tonen. Vi pojkar från Stockholm, i fält Småland och skriv upp att
här finns även Gotlands unga hopp hopp hopp. Och för Ös-ter-nas ö ja ja för
Gutarne ö vil-ja vi slås och segra el-ler öl. Men en tan-ka-na gl utom hos
nä-ga ö dit ö-ver på an-dra si-dan Ös-ter-sjöa. Häl-la
hem hål-la hem till min flis-ka och staj att varje dag jag henne minns. Vet du
vem vet du vem som är min flis-ka? Jo, hon är den vas-kras-to som finns

2.

Och skjuter gör vi ofta
ibland Gotlands kalkstenskullar
men särskilt här på Tofta
kanonens åska rullar.
På sommaren Blåhälls läger är ett paradiset,
men vintertid då ser man bara is is is:

Men på Gutarnas ö
jaja på Gutarnas ö
stå vi på post i solsken och i snö.
Och om nån sticker dit,
som inte alls hör hit,
vi vräkern tillbaka uti Östersjön:

Hälsa hem,
hälsa hem till min flicka
och säj att varje dag jag henne minns.
Vet du vem,
vet du vem som är min flicka?
Jo, hon är den vackraste som finns!

3.

Vi är nu till vår fördel
i våra vapenrockar,
vi övar för allandel,
hör bäst när flickor lockar.
Och kränger så glatt på våran 52 modell,
då vi i Visby har en permiskväll kväll kväll:

För på Gutarnas ö
jaja på Gutarnas ö
finns det så många dejerliger mö.
Men se tankarna gå
utom hos några få
dit över på andra sidan Östersjön:

Hälsa hem,
hälsa hem till min flicka
och säj att varje dag jag henne minns.
Vet du vem,
vet du vem som är min flicka?
Jo, hon är den vackraste som finns!

4.

Och marschen går till Blåhäll,
där ha vi lägret snygga,
och alla sedan en kväll
vi dansa på vår brygga.
Och med vårt befäl i spetsen för vår glada trupp
så stiger tonerna mot rymden upp upp upp.

Och för Gutarnas ö
jaja för Gutarnas ö
vilja vi slåss och segra eller dö.
Vi nu sjunger i kör
dom säkert sången hör
dit över på andra sidan Östersjön:

Hälsa hem,
hälsa hem till min flicka
och säj att varje dag jag henne minns.
Vet du vem,
vet du vem som är min flicka?
Jo, hon är den vackraste som finns!

GOTLÄNNINGAR!

Hyr ut stugan genom oss
när ni inte är här. Vi har
unik Trygghetsförsäkring
och nyckelutlämning.
Betalning var 14:e dag.

Ring
0498-20 12 40
och dela med dig av
vårt vackra Gotland.

GOTLANDS RESOR
www.gotlandsresor.se

Tack för maten!

Vid stekbordet: Mattias Hovnert, Fredrik Weng och Peter Falk

Göran Sandström kollade ugnen

Något som blivit en tradition vid A 7 är att när våra OHS 2-are har tjänst ”hemma”, så skall dom laga mat till ”hemmafolket”.

Det var Svenne Alfström som startade denna ”inskolning i matlagandets ädla konst”. Efter att tidigare år ha utspisat denna middag vid Arthallen, så var det i år dags att göra middagen ”rumsren”, d. v. s utspisningen flyttades till MKG-mässen.

Utbildningsståndpunkten för våra blivande fänrikar var åtta timmars koktjänst, som genomfördes under OHS 1. Nu skulle dom, med den bakgrunden och med Björn Wizéns instruktioner, bjuda sina blivande arbetskamrater på helstekt oxfilé, vitlökssmör, råstekt potatis och sallad.

Jag kunde som vanligt inte hålla mig ifrån köket, utan körde ut till kokhuset för att se hur grabbarna skötte sig. Där stod dom, tre sammanbitna herrar, och stekte potatis på det vedeldade stekbordet. Doften sitter ännu kvar och snålvattnet rinner. Vitlökssmöret och salladen var redan färdigt och Peter Falk, som hade plåster runt ett finger, lovade att ingen del av detta finger hade hamnat i salladen. Efter kokhusbesöket tittade jag in i köket på MKG-mässen och där fanns herre nummer fyra, Göran Sandström. Han hade fått ansvaret för dukning och skulle även se till att filéerna inte blev för torra.

Eftersom allt verkade OK, så lämnade jag mässen, för att lite senare återkomma och tillsammans med övriga ”middagsgäster” avnjuta denna väldoftande anrättning.

Mätta och belåtna avrundade vi denna ”traditionsmiddag” med kaffe i artillerirummet.

Till våra blivande fänrikar, som presenterar sig i nästa nummer, säger jag än en gång:

Tack för maten!
Gunnar Trennestam Trennestam

Nöjda efter maten var Andreas Häglund, Mattias Bendt, Per Mattsson, Per Pålsson och med ryggen mot kameran Martin Zander

GÖTEBORGSVARVET 1999

FOK -99

*Daniel Lindell, Bodil Hall, Per Pettersson
Ola Nykvist och Per Randell*

Tre veckor innan Göteborgsvarvet ringde telefonerna vid oss FOK:are. Det var kapten Thomas Bjuresten som uppmanade oss att börja träna. Han berättade att vi skulle springa en "halvmara" om tre veckor. Torsdagen den 6 maj reste vi med den fina båten Tjelvar och sedan fortsatte vi med buss till KA 4, dit vi anlände cirka 03.00. På fredagen åkte vi i samlad trupp för att hämta nummerlapparna samt vattenflaska, som vi använde flitigt under dagen.

Lördagen började med revelj 10.00 och frunch i värnpliktsmatsalen. 13.00 avgick bussen till Slottsskogen, där vi tog plats på A 7:s ordinarie plats d v s kullen med betongfundamentet. En nervös spänning spred sig. Loppet började för vår del 15.50 d v s tio minuter innan den vinnande marockanen gick i mål. Trots att vi startade tio minuter efter de andra A 7:arna sprang vi om en eller flera med de blå Wisborgskompani-tröjorna. När vi alla hade kommit i mål visade det sig att en av oss hade slagit C FOK, kn Bjuresten med 12 sekunder. Trots det har han anmält oss till en ny halvmara, Stockholmsloppet som går av stapeln i början av september, där han tror att han ska kunna slå oss alla. Lördagskvällen avslutades på ett trevligt och roligt sätt. Hemfärden började 06.30 på söndagen. Vi åkte mot Nynäshamn för att ta snabbfärjan till Gotland. Bussresan var lång, men vi lyckades somna tack vare att KB var tysta för en gångs skull.. 20.00 kom vi till kasern där vi avslutade en trevlig helg.

Avtackning av (gamla) trotjänare vid A 7

Torsdagen den 25 mars var det dags att under trevliga former avtacka mj Kjell Jonsson, övlt K-E Eriksson, övlt J-O Henriksson samt mj Mats Eriksson. Kjell är ju en "gammal" trotjänare som nu alltså lämnat oss för att bli chef säkavdelningen MKG efter Harald Hoffman.

Karl-Erik som egentligen skulle vara stabschef i två år lämnade oss efter ett år för att börja på milostaben i Kristianstad, hans hemtrakter.

Jan-Olof har efter två år som bataljonschef tagit över efter Anders Ek och är nu chef Op/TaL vid MKG.

Mats har börjat chefskursen i Stockholm. Utbildningstiden är 2 ° år.

Efter en inledande samling i ordersalen där "ofärdig" dryck serverades och order gavs bar det av till Art/Lvhallen.

En hård tävling genomfördes där de tre deltagarna (Mats anslöt senare) fick kämpa i följande grenar:

- Mc-körning
- Körning haub 77 B
- Simulatorskjutning rb 70
- Golf

Efter genomförd tävling var det svårt att kora en segrare men våra hjärtan gav vinsten till Kjell!

Efter bad och god middag fick våra kamrater några välförtjänta presenter och värmande ord med sig på vägen.

Vi som var med önskar Er alla lycka till i Ert nya värv!

Vann jag? (K-E Eriksson)

*Vilken sving
J-O!*

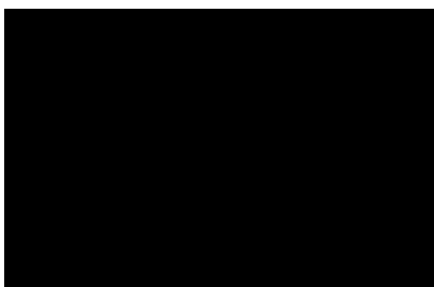
Kjell var stadig på hand!

*Såg verkligen tanken
ut så innan?*

In i dimman

Torsdagen den 4 mars var det dags för den årliga stridsföreläsningen av Arméns material. Av de 8 personer som åkte för MKGs räkning var A 7 representerat av kn Eriksson och fänrikarna Östling och Ljung. Tpc från vakten mot F 16 och vårt väntande plan som för övrigt var Nordbankens lyx-Cessna (ni vet det som Göran Persson flög till USA i), lyxigt. På grund av dimma gick vi ner i Skövde i stället för Karlsborg och tog en buss därifrån till Kråk.

Detta var vad vi fick se!

Dimma, regn och snålblåst gav oss en hemtrevlig känsla av Branden och det är ju inte helt fel eller? Den visuella sikten var cirka 300 m vilket gjorde att vi inte såg något av alla de nummerade utställda målen och säga vad man vill men det gör att man tappar lite av själva grejen med en föreläsning. Nu fick vi i stället höra via speakern att ”skytten säger att han träffade målet”, kul! Strf 90 i Lv utförande inledde föreläsningen med att åka ut på fältet och skjuta lite upp i dimman. Dessa följdes av strf 9040, pbv 302 strf 501, markgrupperad Rb 56 Bill, Ag 90 mm. Strv 121 var ganska mäktig när den rullade ut och avlossade ett antal skott mot diverse konturer i dimman, bra tryck, bra träffar! Dags för det tunga artilleriet, 77 AD rullade in för att precis framför oss avlossa 4 skott i en skapligt snabb följd, hyfsat. Därefter kom dagens höjdpunkt, B-kan, 8 skott i snabb följd efter en 15 sekunders gruppering, dagens helt klart bästa genomförande!!! Pansarbataljonens framryckning var mäktig och gick som på räls efter att artilleriet gjort en förbekämpling i form av dubbla eldstötar med zonbrisad. Minröjaren körde ett varv på fältet och sedan avslutades alltihop med en eldstöt, som vi tyvärr inte såg något av men det kändes i både mark och kläder, fin avslutning. Till sist vill jag rikta kritik mot den dåliga underhållstjänsten, 30 minuters kö och inga muggar, vi fick varken kaffe eller Wienerbröd.

Rapport ur dimman fk Östling

VÄXTHUSET
Linds AB-Terra Nova
0498-27 77 33, 27 77 31
interflora
BLOMNOGRAM
ÖPPETTIDER: Vardagar 9-19
Lörd.-söndagar 9-17
SOMMARTIDER: 17-31/8
Vardagar 9-18
Lörd.-söndagar 9-15
Gröna Ringen
GRÖNA RINGEN
GRÖNA RINGEN

Q vid A 7

Bakgrund

Kvalitetsutveckling-Q handlar om systematiskt förbättringsarbete i verksamheten. Q omfattar således verksamhetsutveckling. Det är ett chefsstöd på alla nivåer för utveckling av produktivitet och kvalitet i Försvarsmaktens produktion, d.v.s i allt arbete i grundorganisationen. Det handlar om synsätt, attityder och metodfrågor beträffande hur man inom en organisation skapar ett bättre resultat, särskilt kvalitetsresultat. Detta beslutade ÖB om under våren 1997, ett beslut som föregåtts av försöksverksamhet under 1994-96, ansvarig i Försvarsmakten för projektet Q blev överste Swärdenhem, en mycket energisk person.

Q-projektet måste anses som lite unikt då det berör *all* personal i Försvarsmakten såväl officerare som civilanställda skall beredas minst 32 timmars utbildning. Jag tycker det är ett bevis för att Försvarsmakten trots allt satsar på sin personal.

Utbildning enligt "Kaskadmodellen"

Innebär hos oss att en central ledningsfunktion (HKV PLANS-Q med överste Swärdenhem i spetsen) utbildar chefer och så kallade Q-lärare vid respektive förband eller inom stab. Cheferna genomför sedan med hjälp av Q-lärarna utbildningen av *all* personal. För A 7 del innebar det att C A 7 genomförde sin utbildning (48 timmar) 1997 i november efter det så genomfördes en intresseväckare för all personal på regementet på C A 7 info i januari 1998. Nästa steg blev att undertecknad utsågs till Q-chef vid regementet och till min hjälp som Q-lärare utsågs bataljonschefen övlt J-O Henriksson, stabschefen övlt K-E Eriksson och min därvarande stf kompanichef på Stålhatts kompani mj F Roswall, det var vi som skulle ro Q-utbildningen vid A 7 i hamn. För våran del innebar det en veckas Q-lärarytbildning på Fårö (FBU-lägre) i slutet av maj. När veckan närmade sig slutet så såg vi en del utvecklingsmöjligheter av det som vi blev lärda samt några frågetecken. Hur skulle personalen indelas? Hur skulle utbildningstiden fördelas? Hur skulle vi lyckas att sälja budskapet till alla? Vi var också övertygade om att man måste få med något konkret till den egna arbetsplatsen när utbildningen var slut. När vi hade fått smälta budskapet från våran utbildning kallades vid till Q-läradag i mitten av oktober där vi fick de sista pusselbitarna till en lyckad Q-utbildning.

Utbildning vid A 7

Vi valde att indela A 7' s personal i tre tåter, två från utbildningsbataljonen och en från regementsstaben, DSA och TA/Art. Utbildningen förlades med enstaka pass innan jul för att sedan ha en klar tyngdpunkt efter jul i vecka två då de värnpliktiga var lediga. Vi som lärare uppfattade att de flesta var positiva efter uppstarten innan jul och det var nog bra att budskapet fick smälta lite under julleddigheten. Utbildningen genomfördes som lektioner med många små grupparbeten. Alla fick nog lära sig något nytt under utbildningen eller vad sägs om följande axplock av uttryck/begrepp:

- Kvalitet skapas inte av en utan av alla
- Kvalitet = Kravuppfyllnad
- SOFIA-hjulet
- Kund-Leverantör (primär och sekundär)
- Kundfokusera
- Visioner och mål
- Personlig kvalitet
- Processtänkande
- Kvalitet bygger på fakta
- Kvalitetsbristkostnader
- "5 varför"

Vi som lärare uppfattade att samtliga visade ett stort engagemang under utbildningen såväl officerare som civila. Jag gjorde också intressanta iakttagelser vad avser ålder hos deltagarna, de något äldre hade en stor vilja att analysera sitt arbete och hitta förbättringsområden samt presentera nya idéer, vilket jag ej var helt övertygad om från början. De yngre visade upp en stor mognad i resonemangen samt många nya friska idéer framlades.

Efter lunch på fredagen skulle de olika arbetsplatserna redovisa i Hörsalen, C A 7 deltog för att lyssna samt eventuellt kunna ge klartecken att starta någon förbättringsåtgärd som krävde regementschefsbeslut. Det presenterades många förbättringsområden och jag upplevde att de flesta förstått budskapet *Gräv där du står* det vill säga strävan skall vara att lösa förbättringarna så nära den egna arbetsplatsen som möjligt.

Q i verksamheten framöver

Det finns en Q-plan upprättad som är fastställd av C A 7 som reglerar hur Q skall vävas in i vår verksamhet i framtiden. Jag vill här presentera några nya begrepp.

Q-punkt: Skall finnas med på agendan ända från regrapport till komrapport, redovisar Q-förbättringsåtgärder.

Q-rond: Genomförs minst två gånger årligen. DUC redovisar vad som gjorts inom Q-området, pågående och genomförda förbättringar på arbetsplatserna.

Regementets alla Q-förbättringsåtgärder kommer att sammanställas och finnas tillgängliga på vårt nätverk.

Undertecknad kommer under våren påbörja studier vid FHS Chp och jag önskar därför A 7 och nya funktionsföreträdare i Q mj F Roswall fortsatt lycka till.

GE ALDRIG UPP!!!

Avgående Q-chef

Mj Mats Eriksson

**STOPPAS BARA
AV MINOR!**

NYA PATROL GR FRÅN 315.000:- Fantastiska terräng-egenskaper, otroligt komfortabel och med slitstark 6-cylindrig turbodiesel. "Det krävs minor för att stoppa den" (*tidningen 4 Wheel Drive*). www.nissan.se

Bränsleförbrukning blandad körning 11,2 l/100 km. Miljöklass 3.

3 ÅRS NYBILSGARANTI!

ALYHRS
Östercentrum, Visby • Tel. 21 07 19

**Din bostad är
attraktiv.**

Vill du veta vad du får om du säljer din bostadsrätt? Efter överlämnande av lån och betalad vinstskatt. Ring vårt kontor och beställ en nettokalkyl!

Fastighetsbyrå

Saxade klipp ur artilleriet vid Korsbetningen

Bättre förr?

Enl 1822 års inkvarteringsöverenskommelse skulle det värvade manskapet själva, med kontanta medel skaffa sig bostad på orten. De blev då naturligt nog spridda över hela staden ”dels å vindar, dels uti rum utan golf och utan eldstäder”.

Logistik till Sverige

År 1831 föddes Henrik Lindström av svenska föräldrar i S:t Petersburg. Han flyttade till Sverige år 1852 och började sin bana som officer vid Wendes, han kom dock att leva huvuddelen av sitt liv i Visby. Denne man var också den, som introducerade den av ryssarna högt skattade köttfärsbiff som i Sverige kom att kallas ”Biff á la Lindström”.

Eldrörsluftvärn på Gotland

Vid slutet av 1:a världskriget gjordes försök med 7,5 cm kanon m/02 monterad på brösthöga järnskodda trästubbar. Sk stubbpjäser. Dessa betjänades av gotlandsartillerister och försöken gjordes såväl i Tingstäde som på Hällarna.

Omkring 1930 kom ett batteri med 8 cm Tjeckiska Skodapjäser till A 7, efterhand som åren gick tilldelades kåren modernare materiel för bekämpning av luftmål. Omkring 1 februari 1940 övertog KA 3 all luftvärnsutbildning på Gotland, tills dåvarande Lv 3 G (Nuv Lv 2) organiserades år 1943.

Motoriserat förband

A 7 var ett av de första förbanden i Sverige som motoriserades året var 1928.

Inte bara vandringspris i fysisk träning

A 7 meste reservofficerare är troligen kapten Olof Reichenburg född 1886. Han gjorde sitt första möte år 1908 och deltog sista gången som fältbatterichef i slutet av beredskapsåren.

Reichenburg var mycket fäst vid A 7 och efter hans bortgång erhöll officerskåren en numer sällsynt brännvinskylare med ett flertal kranar. (Förvaras i glasmontern på MKG-mässen). Så länge Reichenbergs änka levde anlände punktligt varje år en liter brännvin, som enligt donatorns önskan, mycket samvetsgrant konsumerades av subalternerna. Något att ta efter?

Tjänsten vid slottet

1:a högvakten genomfördes 5-6 nov 1977, som vaktchef tjänstgjorde Harald Hoffman, stf K-G Buskas, standarförare ”Eka” Jonsson och patrullchef var P-I Karlsson.

Tungt artilleri

Premiären för A 7 del avseende 15,5 F skedde år 1959, den blev kvar på ön till 1966.

Till vilken nytt?

1968 Byter vi ut begreppen division, batteri, tropp och avdelning till bataljon, kompani, pluton och grupp.

Vi har missat ett jubileum!

1898 Första skarpskjutningen på Tofta skjutfält utfördes i gruppering i trakten av Norrgårde.

Fysisk prestation

A 7 meste idrottsman är nog ändå Tingstädesorken Ivar Persson, som antogs vid kåren år 1894.

År 1900 ägde en av Gotlands största idrottsfester rum med över femhundra deltagare och mer än femtusen åskådare.

Persson deltog där i A 7:s vinnande pärklag från klockan tolv till klockan fem och fick pris som bäste pärkkarl.

Omedelbart därefter hoppade han längdhopp och blev tvåa, segrade i stavhopp, löpning etthundra meter och gotländsk femkamp. Tävlingen tog inte slut förrän klockan åtta på kvällen då hade Persson i den sista grenen det klassiska livtaget, eller ryggkastet, besegrat den bra mycket tyngre Dalhemsbonden Hellgren, ”Skaksen” kallad, med ett kast som det länge talades om.

Fotboll till Gotland

Efter deltagande i Lingska spelen i Stockholm år 1903, medförde Ivar Persson tre nyheter till Gotland nämligen fotboll, diskus och kula. Det dröjde emellertid ända till 1917 innan första distriktsmästerskapet i fotboll anordnades.

A 7 vann över Visby IF med 3-2. Gotlands fotbollsförbund bildades år 1921, då med Ivar Persson som ordförande.

*Denna bok rekommenderas för vidare studier,
hälsar saxaren B-O Pettersson*

RÄTT PRIS PÅ KVALITETSVITVAROR

STORMARKNAD

Electrolux

LOP **HOME**

Pettersson

Måndag-fredag 9-18, Lördag 10-13
Skarphällgatan 11, Tel: 27 90 60

 MILOVERKSTADEN
VISBY

Certifierad enligt ISO 9002
April 1998

**Vi utför reparation, service och
tillverkning inom följande områden:**

# Fordon (spec. terräng)	# Vapen
# Svets/Smide	# Data
# Maskinbearbetning	# Telekommunikation
# Sadelmakeri	# Elmekanik

Telefon 0498-295636
Telefax 0498-295634

621 86 VISBY

Familjeflygdag 31 juli 1999

Visby flygfält

Det finns förtäring på området korv, glass, kaffe m m. Tag med picknickkorg och något att sitta på.

- 1000 Grindarna öppnas, ingång vid flygmuseets hangarbyggnad.
- 1001 Förprogram med markaktiviteter: Brandbilar, Lingrävare, Bandtraktor, Motorcyklar, Veteranbilar, Försäljning av flygböcker m
- 1300 Huvudflygprogram

Ur flygprogrammet:

Team 60 Sveriges uppvisningsgrupp som står högt i internationell klass.
Tp 84 Herkules transportflygplan visar vad dom kan i manöverförmåga.
4 grupp AJS Viggen.
Jaktviggen enskild.
Sk 61 Bulldog.
Avancerad segelflygning.
Tigermoth.
Klemm 35.
Med flera

1700 Grindarna stängs.

Utlottning av flygtur med tigermoth dubbeldäckare på inträdesbiljetten så nära biggles Du kan komma.

Inträde: Vuxna 50 kronor. Barn 6-12 år 10 kronor.
Arrangör: Gotlands Flyghistoriska Förening

DET FÄRGSTARKA TRYCKERIET!

- FÄRGREPRO • FÄRGTRYCK
- FÄRGUTSKRIFTER A3
- FÄRGKOPIERING A3
- FÄRGOVERHEAD • M.M.

Vi trycker och kopierar det mesta åt företag, myndigheter och föreningar.
Välkommen du också!

**Snabba
Tryck**

Cypressgatan 4, 621 58 Visby. Telefon 0498-21 10 11
Telefax 0498-213313. www.snabbtryck.se

DESIGNED TO NEUTRALIZE THE SUN
AND ECLIPSE EVERYTHING ELSE.

AVAILABLE AT

© 2007 DALEY, INC. VISBY WWW.DALEY.COM

TELLS
UR & OPTIK AB
ÖSTERPORT - VISBY
Tel. 0498 - 27 12 00
Fax 0498 - 21 30 01

 Klockmäster **DIN optiker**

A 7 KAMRATFÖRENING

Kamratföreningen bildades 1937 och har, efter ombildning 1994, idag ungefär 460 medlemmar, bosatta främst i Östergötland, Mälardalen och på Gotland.

Föreningen har bl a som mål att

- * vidmakthålla den kamratskap som värnplikten ofta skapar
- * förmedla kontakten vid framtida kamratträffar
- * orientera om och vidmakthålla kontakten med våra förband
- * vårda våra förbands traditioner
- * utse årsklassens bästa kamrat
- * ge ut Gotlandsartilleristen med två nummer per år

Styrelse

Ordförande:	Olle Bjurström	Revisorsuppseanter: Marie-Louise Nilsson
Vice ordförande:	Rolf Larsson	Sven-Erik Larsson
Sekreterare:	Mats Runander	
Kassör:	Sune Ronqvist	Suppleanter: Klas-Göran Buskas
Ledamöter:	Allan Olofsson	Sven-Ove Alfström
	Tore Svensson	Karl Lindström
	Gunnar Trennestam	Agneta Pettersson
	Rolf Hansson	Lena Åman
	Bertil Nylund	
	Ove Ekedahl	Valberedning: Leo Lövdahl
	Svenerik Johansson	Anders Nilsson
Revisorer:	Tommy Sjöli	
	Göthe Andersson	

Verksamhetsplan 1999

Högvakt	1999-08-18--24
Högvaktsträff	1999-08-20
Veteranlunch	1999-09-16
A 7 anhörigdag	1999-10-09--10
Lysgranaten	1999-10-27
Föreningsmöte	1999-11-10
Presstopp Gotlandsartilleristen nr 11	1999-11-11
Fastlandsavdelningens höstträff	1999-11-24
Gotlandsartilleristen nr 11 ut	1999-12-13

Årsavgift: 40:-
Ständig medlem: 400:-
Anmälan sker på Postgirokonton 18 98 82 -4

Adress:
A 7 Kamratförening
Mats Runander
MKG
621 86 VISBY